

Gundančios Dvasios

 Labas rytas, draugai. Džiaugiuosi galėdamas būti čia ši rytą, ir žinant, kad galiu matyti jus visus, tikint, kad Viešpats yra su mumis šiandien, duodamas mums nedidelį debesuotumą, tad rytiniame tarnavime čia šventykloje nebus taip karšta. Ir dabar mes . . .

² Aš manau, ar yra vaikų . . . Ar vaikai buvo išleisti į savo klases, broli Nevilai? Aš mačiau kai kuriuos mažylius, ir man tiesiog įdomu, ar juos paleido iš klasės atgal į savo—savo vietas, į jų sekmadieninės mokyklos kambarį.

³ Dabar melskitės už mane. Aš vakar vakare turėjau priimti svarbų sprendimą, ir aš turiu jį priimti šiandien. Ir tegul bažnyčia meldžiasi. Manęs laukia—manęs laukia sekantis susirinkimas, kuris vyks tiesiai prie Geležinės Uždangos ribos, Vokietijoje, ir tai šiek tiek keblu. Ir, melskitės už mane. Ir, tokiu būdu, mes galime pradėti tiesiog tame dideliame kriketo stadione Vokietijoje, kurį pastatė Hitleris tiesiog prieš pat karą, nuostabi erdvi vieta, aštuoniasdešimt tūkstančių sėdimų vietų. Ir mes galime turėti jį dešimt vakarų, iš eilės. Ir taigi, mes tikimės pradėti iškart ten, ir po to sekantį - La Sale Loraine, Prancūzijoje, tada į Berlyną, grįžtant . . . Aš turiu omenyje, Berlynas bus tarp tos vietos ir—ir Prancūzijos.

⁴ Paskui mes sugrįšime, jeigu Viešpats panorės, į suvažiavimą Čikagoje. Prasideda, aš manau, penkto, šešto, septinto, aštunto ir devinto, tai mano dalyvavimas Čikagoje, suvažiavimas Švedų bažnyčioje. Ir tuomet jie, ponas Boze, kai kurie iš jūsų iš Čikagos apylinkių, jie turi suvažiavimą, kuris turėjo įvykti ši sekantį . . . pradedant rugpjūčio pirma, ar rugsėjo pirma, tai yra, Švedijoje. Ir aš labai džiaugiuosi, kad jie balsavo už mane, kad atvykčiau, buvo visuotinis ir visu šimtu procentų. Aš dėl to labai apsidžiaugiau, bet dabar aš turiu vykti ten, arba čia. Jūs melskitės, kad Viešpats nuvestų mane būtent ten, kur bus išgelbėta daugiausia sielų, ir bus padaryta viskas kas geriausia dėl Dievo Karalystės. Taigi, jie ten rengia suvažiavimą, ir—ir jie Švedijoje, ir jis pasakė, kad suvažiavimo pradžioje mes turėsime dvidešimt penkis, trisdešimt penkis tūkstančius žmonių, ir dauguma iš jų neišgelbėti žmonės.

⁵ Ir tuomet ten, Vokietijoje, na, jie turi stadioną, kuriame yra aštuoniasdešimt tūkstančių sėdimų vietų. Žinoma, mes, Šveicarijoje, kur mes ką tik buvome, mes turėjome ten nuostabu susirinkimą, ir dauguma iš jūsų, tikriausiai dar negirdėjote. Viešpats mus galingai palaimino, per penkias naktis Ciuriche, Šveicarijoje, turėjome penkiasdešimt tūkstančių iškėjusiuju.

⁶ Ir taigi, brolis Džekas Šuleris, daugelis iš jūsų jį pažįstate, jis metodistas, senojo Bob Šulerio berniukas. Jie dabar Belfaste, ir—ir sako, kad jie tiesiog apverčia tą vietą aukštyn kojom, dėl Evangelijos, ir net didingesnė nei Bili Graham turėjo savo susirinkime. Džekas yra labai puikus jaunas vaikinys, pilnas uolumo ir meilės. Ir jis—jis tiesiog toks nuoširdus tame, kol aš tikju, kad jis yra didis Viešpaties tarnas. Ir melskitės už brolių Šulerį. Ir—ir Džekas Šuleris, ir Džekas MakArtur taip pat yra su juo. Brolis Džekas MakArtur taip pat yra puikus pamokslininkas. Ir ten bažnyčios žmonės pasakė, kad tai didžiausias prabudimas, kuris kada nors vyko Airijoje. Taigi mes taip pat . . . Kasdien melskitės už tuos—už tuos vyrus. Jie abu yra jauni vyrai, iki ar apie keturiasdešimt, spėju, ar mažiau, šeimos ir taip toliau, ir geri, tvirti Evangelijos mokytojai, ir mes mylime juos.

⁷ Ir taigi, aš—aš meldžiu, kad jūs nepamirštumėte ir manęs, kad—kad Dievas leistų man dabar priimti teisingą sprendimą. Būna laikas, kai jūs nežinote į kurią pusę pasukti. Ar jums kada nors teko atsidurti tokiose padėtyje? Aš manau, kad Pauliui kartą teko atsidurti tokioje padėtyje, ar ne? Jam teko pabuvoti tokioje padėtyje. Ir kai jis ten keliavo, na, jis regėjime pamatė Angelą, kuris jam pasakė: „Keliauk į Makedoniją“. Taigi Viešpats vis dar turi Savo Angelą, argi Jis neturi? Jeigu tik aš galėčiau būti toks nuolankus savo širdyje, koks buvo Paulius.

⁸ Ir taigi, ši vakarą, prisiminkite Evangelijos tarnavimus čia, bažnyčioje, ateikite visi. Jūs, esantys aplink Luisvilį, ši vakarą porą valandų aš kalbėsiu Atvirų Durų bažnyčioje, nuo septynių trisdešimt iki devynių trisdešimt, pas brolių Kauble. Aš ruošiausi ateiti čia, dar du kartus. Ir dar jis yra toks puikus žmogus, ir jis paskambino. Ir brolis Kauble, jis yra labai puikus džentelmenas, brolis. Jūs, aš esu tikras, kad jūs pažįstate, labai puikus brolis, ir aš tiesiog negalėjau jam atsakyti. Melskitės. Viršum viso, melskitės, ir melskitės, kad Dievas duotų mums priimti teisingą sprendimą.

⁹ Taigi, prieš mums pradėdant Evangelijos Žinią, mes turime rytą, kai mes pašvenčiame mažus vaikus. Ir aš čia taip pat turiu mažą žmogelį pašvesti Viešpačiui. Taigi, dažnai daugelyje bažnyčių . . .

Ar jums gerai girdisi, ten gale? Jei galite girdėti, ar viskas gerai? Šie ventiliatoriai čia, aš tiesiog, negaliu girdėti pats savęs. Ne, tai, viskas gerai. Aš baiminuosi, kad be jų aš pražūsiu.

¹⁰ Taigi, maži vaikai, kartais jie apšlaksto juos bažnyčioje, kol jie dar maži kūdikiai. Ir, žinoma, tai atėjo iš Katalikų bažnyčios, mažų vaikų krikštynos, ar „krikštijimas“, kaip jie tai vadina, kai jie yra tik maži žmogučiai. Metodistų bažnyčia perėmė tai, kūdikių krikštą, ir daugelis, aš manau dar keletas. Aš manau, kad yra skirtumas tarp nazarėnų ir senamadiškų metodistų,

buvo kūdikių krikšte, ir tuomet skylimas ir taip toliau. Bet, kad ir koku būdu, tai neturi, aš nemanau, kad tai labai svarbu. Kadangi, po viso, aš manau, kad Kalvarija visa tai išaiškino, tiesiai ten, visa tai, teisingai, nes Jėzus mirė ten, kad išgelbėtų mažus vaikus ir išgelbėtų pasaulį.

¹¹ Ir mažas vaikas, nesvarbu, kokius jis turi tėvus, kokie jie būtų nuodėmingi, tai nieko nekeičia, nes Jėzaus Kristaus Kraujas apvalo jį, suprantate, ir tai yra Dievo Avinėlis, kuris patraukia pasaulio nuodėmę. Tas kūdikis negali atgailauti. Jis nežino, kaip atgailauti. Jis pats nežino, dėl ko jis yra čia. Jis negali jums pasakyti, kodėl jis yra čia. Bet Dievas jį atsiuntė čia, ir Jėzaus Kristaus Kraujas apvalo jį tą pačią akimirka, kai jis ateina į pasaulį. Ir tai iki jo atsakomybės amžiaus, kada jis žino, kas gera ir bloga, ir tuomet ką jis daro - jis turi atgailauti už tai, ką žino, kas padaryta neteisingai. Tai tiesa. Taigi, kai kurie iš jų apšlaksto juos, galvodami, kad jie nepateks į Dangų.

¹² Ir yra mokymas, kur sakoma, kad jeigu kūdikis gimė iš Šventą Dvasią turinčių tėvų, na, kūdikis keliaus į Dangų; bet jeigu ne, tai nieko daugiau nėra, kūdikio tiesiog nebėra. Tai didelis paklydimas. Koks skirtumas, ar tėvai turi Šventąją Dvasią? Tai iš lytinio geismo, ir kūdikis gimė tuo pačiu būdu. Taigi, visumoje „gimęs nuodėmėje, suformuotas neteisybėje, atėjo į pasaulį, kalbantis melą“. Tai, tai yra Rašto terminai.

¹³ Taigi, ir tuomet Jėzaus Kristaus Kraujas apvalo ir atlieka to kūdikio išpirkimą. Jei jis mirtų, jis keliautų tiesiai į Dievo Akivaizdą, jeigu ir būtų gimęs iš pačių nuodėmingiausių tėvų pasaulyje, iki tol, kol jis sulaukia atsakomybės amžiaus, kai jis žino, kas yra gerai ir kas blogai. Ir tuomet, ką jis daro, nuo tada, jam turės būti atleista už tai. Nuo tada jis turės pats atgailauti. Bet kol jis yra kūdikis . . .

¹⁴ Taigi, būdas, kurio mes stengiamės laikytis, čia, bažnyčioje. Vienintelė pasaulyje vieta, kur aš pamokslauju Mokymą, tai čia bažnyčioje, nes tai yra mūsų bažnyčia. Ir mes čia pamokslaujame Mokymą, kad žmonės stovėtų rikiuotėje. Kiti vyrai savo bažnyčiose pamokslauja tai, kuo jie tiki. Ir jie yra mano broliai, ir mes galbūt esame šiek tiek skirtingi, bet mes pasiliegame tokiomis pat broliais. Ir, bet čia, bažnyčioje, mes pamokslaujame tai, kas, mūsų manymu, yra Rašto Mokymas. Ir, ten mes matome vaikų pašventinimą, tai, ką vadiname pašventinimu, vienintelis kartas Biblijoje, kurį mes galime surasti, arba kur Naujame Testamente, kur maži vaikai turėjo ką nors daryti, ar Kristus turėjo ką nors daryti toje ceremonijoje, buvo tai, kad Jis paėmė juos ant Savo rankų, dėjo ant jų Savo rankas ir palaimino juos, ir pasakė: „Leiskite mažutėliams ateiti pas Mane. Nedrauskite jiems, nes tokių yra Dievo Karalystė“.

¹⁵ Taigi, mes palikti, kaip aš suprantu, tęsti darbą, kurį Jis atėjo atlikti. Jo mirtis Kalvarijoje, Jis buvo su mumis ir Jis išėjo iš . . .

išėjo iš Dievo, į pasaulį, sugrižo iš Dievo, ar iš pasaulio į Dievą, ir vėl atėjo Šventosios Dvasios pavidale, ir yra su mumis, mumyse, iki pasaulio pabaigos, atlikdamas Savo Bažnyčioje tą patį darbą, kurį Jis darė, kai Jis buvo čia žemėje. Ir tu, mes atvedame savo vaikus vienas pas kitą, pas tarnautojus, ir jie meldžiasi už jus, deda ant jų savo rankas ir pašvenčia juos Dievui. Tiesiog nedidelė ceremonija, pasakant, kad mes vertiname tai, ką Viešpats padarė dėl mūsų ir mažųjų vaikų.

¹⁶ Taigi, jei jūsų mažylis buvo apšlakstytas ar dar kažkaip ten, jūsų bažnyčioje, pagalvokite. Mes nieko prieš tai nesakome. Viskas gerai. Bet, pagal Raštą, mes randame tik vieną vietą, kur Pats Jėzus juos palaimino. Aš perskaitysiu tai, Viešpačiui leidus, čia Žodyje. Mes randame, Švento Luko . . . Aš manau, kad tai 10-as skyrius, ir pradant 13-a eilute.

Jie atnešdavo pas Jį kūdikius, kad Jis juos paliestų: bet jo mokiniai sudraudė tuos, kurie juos atnešdavo.

Bet Jėzus, pamatęs tai, pasipiktino ir pasakė jiems: Leiskite mažutėliams ateiti pas mane ir nedrauskite jiems: nes tokių yra Dievo karalystė.

Iš tiesų sakau jums: kas nepriims Dievo karalystės kaip kūdikis, tas neįeis į ją.

Jis paėmė juos ant rankų, ir uždėjo ant jų savo rankas, palaimino juos.

¹⁷ Ar tai ne puiku? Jis pasakė: „Taigi, leiskite mažutėliams ateiti pas Mane. Nedrauskite jiems, nes tokių, tokių, kaip šis mažutėlis, yra Dievo karalystė“. Jis paėmė juos ant Savo rankų ir palaimino juos.

¹⁸ Taigi, kaip mums patiktų ši rytą, jeigu Jėzus sėdėtų čia, asmeniškai, ant pakyls, sakytume: „Viešpatie, ar palaiminsi mano vaiką?“ O, kaip . . . mūsų žmogiškos akys ir širdys trokšta pamatyti tai. Bet Jis, bet kuriuo atveju, yra čia, nes Jis suteikė mums įgaliojimą tai daryti. Ir, kai mes padarome, Jis tai pripažįsta. Priimdami tą, kurį Jis pasiuntė, mes priimame Siuntusįjį, suprantate. Taigi, ši rytą Jis yra čia. Ir sese Gerti, jei ateitumėte prie pianino ir pagrotumėte mums seną dainą, kurią mes dainuodavome prieš daugelį metų, šią: „Atveskite juos, atveskite mažuosius pas Jėzų“. Aš manau, kad ji yra ten kažkur knygoje. Nesu tikras. „Atveskite mažuosius pas Jėzų“. Ir jeigu pas jus yra kūdikis, mažylis, kuris dar nėra pašvestas, ir ši rytą jūs norėtumėte jį pašvesti, na, mes mielai tai padarysime.

¹⁹ Ir jei šiame pastate yra koks nors tarnautojas, pamokslininkai, kurie tiesiog norėtų priėti ir atsistoti čia su mumis, kol mes pašvenčiame šiuos vaikus Viešpačiui? Mes būtume laimingi, jeigu jūs ateitumėte. Gerai, ar ji yra ten knygoje? Ar radote ją, broli Nevilai? Jos ten nėra. Gerai, kiek iš jūsų žino „Atveskite Juos“? Gerai, tuomet sudainuokime dabar. Visi kartu, kol motinos atneša savo kūdikius. Gerai. Gerai.

. . . juos, atveskite juos,
Atveskite juos iš nuodėmės laukų;
Atveskite juos, atveskite juos,
Atveskite klajojančius pas Jėzų.

Atveskite juos, atveskite juos,
Atveskite juos iš nuodėmės laukų;
Atveskite juos, atveskite juos,
Atveskite mažuosius pas Jėzų.

²⁰ Palenkime galvas minutėlei. Mūsų Dangiškasis Tėve, ši rytą aplink altorių stovi motinos ir tėvai, stovi, laikydami ant rankų savo mažąsias atžalas, kurias Tu jiems maloningai padovanojai. Jie taip dėkingi už juos, Viešpatie, ir jie atneša juos čia prie altoriaus ši rytą, į Dievo namus, kad pašvęstų, atiduotų Tau jų gyvenimus. Tu davei. Ir mes meldžiame Dieve, kad Tu maitintum ir palaimintum kiekvieną iš jų. Vesk juos, ir tegu saugantys Dievo Angelai stebi kiekvieną iš jų. Suteik jiems ilgą gyvenimą, pilną laimės ir džiaugsmo. Tegul jie užauga rytdienos Dievo vyrais ir moterimis, jei dar bus rytojus.

²¹ Dieve, mes meldžiame, kad iš šitų kūdikių, kurie čia ši rytą prie altoriaus, Tu pakeltum pamokslininkus ir pranašus, ir mokytojus. Ir kai mes pasensime ir nebegalėsime toliau eiti, kažkas turės mus vesti iš vietos į vietą, te mes galėsime stovėti ir klausytis Evangelijos, pamokslaujamos tų, kurie dabar yra čia. Suteik tai, Viešpatie. Ir vieną šlovingą dieną, kai viskas baigsis, užsibaigs mūsų gyvenimas, šie tėvai prie altoriaus, tebūna kaip senųjų laikų Jokūbas, kai jis palaimino visus savo vaikus ir pasakė jiems, kokia bus jų pabaiga paskutiniąją dieną. Tuomet, pažvelgęs aukštyn, pasakė: „Žinote, aš būsiu sujungtas su savo tauta“. Ir vieną šlovingą dieną, jis ir visi jo palikuonys, bus surinkti kartu geresnėje Šalyje. Nenuostabu, kad Balaamas pasakė: „Tebūna pabaiga mano kaip jo“. Dieve, aš meldžiu, kad suteiktum šiuos palaiminimus tėvams.

²² Ir dabar, kai mes dėsime ant jų rankas, kaip—kaip nuostabu. . . Ir kaip paprastai Tu tai padarei, Viešpatie, kad mes, šios žemės žmonės, turime privilegiją laiminti vaikus Tavo Vardu, žinodami tai, kad, ko mes prašome, mums bus suteikta. Kai mes ruošiamės juos laiminti, tegul Jėzus, kaip neregimas Asmuo, Visagalis, atsistoja šalia ir palaimina kiekvieną vaikutį, kai mes uždėsime ant jų rankas ir pateiksime juos Jam. Nes mes prašome to Jo Vardu. Amen.

²³ Brolis Glenas Funk, jis turi savo tris vaikučius, kuriuos nori pašvęsti Viešpačiui.

[Tuščia vieta juostoje. Brolis Branhamas pašvenčia kūdikius—Red.]

. . . nedideliame kambarėlyje, toli šiaurėje, Tu pažadėjai man ši vaikeli. Tėve, tegul Tavo palaiminimai pasilieka ant jo.

Juozapai, mano berniuk, aš atiduodu tave Dievui. Ir tegul tavo gyvenimas būna palaiminimas. Tebūsi tu pranašu, Juozapai. Tegul Dievo malonė pasilieka su tavimi. Tegul tavo tėvo Dievas, Viešpats Jėzus Kristus, visada laimina tave, padaro tavo gyvenimą palaiminimu kitiems.

Jėzaus Kristaus Vardu, aš laiminu jį. Amen.

[Tuščia vieta juostoje. Brolis Branhamas pašvenčia kūdikius—Red.]

²⁴ Mylite mažus vaikus? kažkas tokio šiuose žmogeliukuose, kiekviena motina nori, kad jos vaikas būtų palaimintas.

Štai toks mūsų Dangiškasis Tėvas yra mums, suaugusiems, ši rytą. Jis nori, kad kiekvienas iš mūsų būtų palaimintas. Jis pateikia prieš mus tam tikrą dalyką, tiesiog įteikia tai mums, tarsi sakydamas: „Štai, Aš noriu, kad tu būtum palaimintas, Mano vaike“. Argi Jis ne nuostabus? Taigi, mes galime branginti štai tokį gerą Dangišką Tėvą.

²⁵ Taigi, kas liečia mažų kūdikių laiminimą, žinote, aš anądien skaičiau čia, Rašte, kažkur čia, tai buvo Senajame Testamente, tai, didis dalykas, kur aš—aš tikrai buvau dėkingas, galėdamas perskaityti. Štai jis čia, tiesiai čia. „Ir Natanas tarė Dovydui: „Daryk viską, kas yra tavo širdyje, nes Dievas yra su tavimi““. Suprantate? „Daryk, kas yra tavo širdyje“. Ir daugelį kartų aš—aš pastebėjau tai, drauge krikščioni, kad aš pasakau dalykus, nežindomas ką aš sakysiu, ir sužinau tai, kai tai įvyksta. Ką pasakysite!

²⁶ Kartą buvo pasakyta, kad Jėzus nusileido nuo kalno ir Jis pamatė medį, ant kurio nieko nebuvo, vien tik lapai, ir nebuvo jokių vaisių, ir Jis tarė: „Nuo šiol niekas nevalgys nuo tavęs“.

²⁷ Ir sekančią dieną, praeidami pro šalį, apaštalai pamatė, kad lapai nudžiūvo. Jis pasakė: „Štai kaip greitai nudžiūvo medis“.

²⁸ Jėzus tarė: „Turėkite tikėjimą Dievu; nes ko tik trokštate, kai jūs meldžiatės, tikėkite, kad jūs tai gaunate, ir jūs tai turėsite. Ir ką tik jūs sakote, jūs turėsite tai, ką jūs sakote“. Pagalvokite apie tai. O! Ir galbūt šiandien didinga Šventoji Dievo Dvasia, stovi čia, prie altoriaus, jūs sakote. . . Na, nebūtina jį papuošti. Tai neturi būti kažkokia didinga įmantri vieta.

²⁹ Kartą Jokūbas atridenos akmenį ir padėjo ant jo galvą, ir iki šios dienos jį pripažįstama kaip Skauno Akmuo. Ar Skauno Akmuo, kur didingi šios žemės vyrai vis dar aplink renka tą akmenį, dėl karalių karūnavimo ant šio akmens, tiesiog paprastas akmuo, gulintis laukuose.

Betelis buvo tik akmenų krūva, sudėtų vienas ant kito, ir jis tapo Dievo namais, gyvenamąja vieta. Jokūbas pasakė: „Tai ne kas kita, kaip Dievo namai“. Tiesiog akmenų krūva, sudėtų vienas ant kito.

30 Tam nereikia įmantrių dalykų. Reikia paprastumo ir tikėjimo, kad tikėti, štai ko reikia. Štai kas padaro tai.

31 Taigi, žinant, kad laikas greitai pasibaigs, mes pasistengsime jūs ilgai neužlaikyti, žinant, kad karšta ir bažnyčia perpildyta. Taigi ši rytą aš pakalbėsiu su jumis tik keletą minučių, nedidele tema čia, kuri galbūt . . . aš tikiuosi bus jums naudinga. Ir taigi aš, prieš išeinant iš namų, aš užsirašiau tris ar keturis nedidelius dalykus. Aš paskiau: „Aš palauksiu ir pažiūrėsiu, ką Viešpats turi man, kad pasakychiau, kai aš atvyksiu ten“. Aš užsirašiau čia apie šešis nedidelius dalykus, nedidukes temas, ir aš užrašiau vieną, įsidėjau į kišenę štai taip. Aš pagalvojau, „Na, kai aš ateisiu prie sakyklos, galbūt Jis pasakys man kažką, apie ką kalbėti“. Dabar aš tiesiog taip pat toli, kaip ir buvau ten. Taigi, bet kuriuo atveju, aš čia perskaitysiu iš Rašto, Viešpats padės mums Tai suprasti. Šventojo Luko 14-as skyrius, ir pradėkime maždaug nuo trisdeš-. . . Šventojo Luko 14-to skyriaus 31-mos eilutės.

Arba kuris karalius, ruošdamasis kariauti prieš kitą karalių, pirma neatsisėda ir nepasitaria, ar jis yra pajėgus su dešimčia tūkstančių pasitikti tą, kuris ateina prieš jį su dvidešimčia tūkstančių?

Arba, kol jis yra. . . anam dar toli esant, jis siunčia pasiuntinius ir prašo taikos derybų.

Taip pat, kad ir kiekvienas iš jūsų. . .

32 Aš noriu, kad jūs atidžiai pažiūrėtumėte. Taigi, pirmiausia Jis pasakė. . . Tai yra palyginimas. Jis pasakė: „Štai ateina karalius, ir jis turi dvidešimt tūkstančių karių; o šis karalius ruošiasi susitikti su juo, ir pas jį yra tiktai dešimt tūkstančių karių. Taigi tuomet, pirma, jis atsisėda ir pasiklausia, ar jis yra pasiruošęs, ar gali jis tai padaryti, ar ne“. Gerai.

. . . iš jūsų, kuris neatsižada visko, ką jis turi, jis negali būti mano mokiniu. (Suprantate?)

33 Dabar tegu Viešpats prideda Savo palaiminimų prie šio Žodžio. Taigi, palenkime savo galvas tiesiog minutėlei.

34 Mūsų Dangiškasis Tėve, Tu, Kuris viską žinai ir neatsižvelgi į žmogaus asmenį, nes kas gi yra žmogus, kad Tu jį atsimeni? Tu sukūrei žmogų, ir jis yra kaip lauko gėlė: šiandien jis gražus, rytoj jis nuskinamas, įmetamas į krosnį, ir jis išnyksta. Ir aš meldžiu Tave, Dieve, būk šiandien gailėstingas mums ir tegu šiandien kiekvienas patikrins save. Mes esame čia, kaip pataisymo namuose. Mes čia, kad mokytumėmės ir sužinotume, kaip gyventi, ir tegu tai ateina šiandien iš Tavojo Žodžio, O Amžinasis Dieve. Daugelis iš Tavo vaikų susirinko, ir daugelis iš jų buvo Tavo vaikais daugelį metų, bet, kaip tik todėl mes visi sugrižtame į Dievo namus, mokytis, pažinti. Ir aš, Tavo tarnas, trokštu daugiau sužinoti apie Tave. Ir meldžiu, kad Tu siųstum Evangelijos įkvėpimą ant visų mūsų, ant Tavo tarno, ir

kad Tavo Buvimas, įkvėpdamas mus šiandien šiame pastate būtų toks didingas, kad mums išeinant, savo širdyse trokštume būti geresniais Tavo tarnais, kad būvimas čia būtų mums naudingas. O, gailestingasis Dieve, suteik šiuos palaiminimus Jėzaus, Tavo Sūnaus, Vardu. Amen.

³⁵ Dabar tegu Viešpats prideda Savo palaiminimų prie mūsų perskaityto Žodžio. Aš norėčiau paimti kaip temą šį rytą „Gundančios Dvasios arba Dievo Žodis?“ Taigi, gana keista tema, bet kadangi tai yra bažnyčioje. . . Ir praeito trečiadienio vakarą. . . Praeito sekmadienio rytą aš kalbėjau apie nedidelį Evangelijos jubiliejų.

³⁶ Ir praėjusio trečiadienio vakarą aš pamokslavau apie moterį, kuri turėjo lentelę virš galvos, ar. . . Ji pametė vieną iš savo monetų ir šlavė namus, bandydama ją surasti, kol ateis jos vyras. Ir, kad žinotume, ta moteris buvo rytietiško tipo moteris, ir ji. . . ir atstovavo Bažnyčią. Ir vestuvinis žiedas anksčiau nebuvo nešiojamas ant piršto. Tai buvo nešiojama ant galvos, su ten esančiomis devyniomis sidabro monetomis. Ir kai moteris tapdavo prostitute, jie išimdavo vieną sidabro monetą ir tai rodė, kad ji buvo prostitutė. Ir štai ši moteris pametė vieną iš monetų, ne prostitutė. Bet jos vyras buvo išvykęs, ir ji stengėsi skubiai surasti tą monetą, kad pritvirtintų atgal prie savo juostos, nes kai ateis jos vyras, jis sužinos, kad ji buvo pagauta paleistuvaujant, ir tai reikštų namų išyrimą ir taip toliau. Ir aš tai, per keletą minučių, galiu pritaikyti bažnyčiai, pametusiai daug svarbių dalykų. Ir laikas ateiti Tėvui, taigi mes turime juos surasti. Taigi, žinant, kad bažnyčioje, ir mūsų vietinėje bažnyčioje. . .

³⁷ Ir aš—aš noriu kalbėti apie „Gundančias Dvasias“, ką iš tikrųjų reikėtų vadinti „*Demonologija*“. Šiomis dienomis jūs tiek daug girdite apie demonus, bet jūs nedaug girdite apie tai, kaip jų atsikratyti. Mes visi gerai žinome, kad yra velniai, bet, sekantis dalykas yra - kaip to dalyko atsikratyti. Ir dabar, čia yra. . . Turėdami, iš Dievo malonės, didesnę galimybę susitvarkyti su tais dalykais, vadinamais demonais, ir sutinkant juos ant pakilos ir kasdieniniame gyvenime, ir, na, aš norėčiau pažvelgti į Raštą šį rytą ir išsiaiškinti, kas tai per dalykai.

³⁸ Taigi, mes pritaikėme tai išgydymo tarnavime, kas liečia išgydymą. Vėžys, auglys, katarakta, tuberkuliozė, visi šie dalykai nėra natūralūs dalykai, jie yra antgamtiniai ir tai yra demonai. Raštas aiškiai tai įrodo. Bet tai yra demonai kūne, su augliais, kaip vėžys, turi tame gyvybę, ir ta gyvybė yra demonas. Kataraktos auglys, tuberkuliozės plitimas ir kitos ligos - tai demonai. Tai yra fiziniame pavidale.

³⁹ Taigi, šį rytą mes pakalbėsime—pakalbėsime apie demonus dvasiniame pavidale, sieloje. Jie yra sieloje lygiai taip pat, kaip ir jie yra kūne. Ir mums tenka pripažinti, kad mes matome

juos žmonių kūne, kaip vėžys ir–ir įvairios ligos, esančios žmogaus kūne.

⁴⁰ Visai neseniai net vėžys buvo paskelbtas kaip ketvirto išmatavimo liga, kad tai yra kitame išmatavime. Žinoma, tai demonologija. Kiekviena liga, yra ketvirto išmatavimo liga, jos pradžia.

⁴¹ Taigi, bet dabar vėžys kūne ar vėžys sieloje, demonas gali įeiti į bet kurią vietą. Taigi, daugelį kartų ir daugelis žmonių, su geromis mintimis, kurios . . . ir geri žmonės, kurie daugelį kartų bando atsiremti į kokią nors nedidelę teologiją, kurią jie turi, ar kažką, ko jie buvo išmokyti nuo vaikystės, ir vis tiek randa, kad giliai savo esybėje, giliai savo sieloje, jie vis dar turi kažką, kas nėra teisinga. Jūs, daugelis čia šį rytą, be abejonės, kur jūs tik rasite susirinkusius krikščionis, jūs rasite žmonių, kuriuose yra šios dvasios, kad jie . . . Jos yra nepageidaujamos. Jie nenori jų. Jie sako: „O, jeigu tik aš galėčiau nustoti meluoti! Jeigu tik aš galėčiau pašalinti šį geidulį! Jei tik aš galėčiau pašalinti *tą* ar *kitą*!“ Taigi, tai yra velniai. Ir dabar, daugelį kartų jie ateina religijos pavidale. (Kadangi tai sekmadieninė mokykla, tai mokymo laikas, tad pažvelkime į tai). Taigi, daugelį kartų jie ateina religijos pavidale.

⁴² Taigi, Rašte, kartą buvo žmogus, vardu Juozapatas, didis vyras, religingas žmogus. Ir jis nuėjo pas kitą karalių, kuris buvo Izraelio karaliumi. Ir jis, Juozapatas, buvo Judo karalius. Ir jis nuvyko pas Ahabą, Izraelio karalių, ir jie visa tai kartu sutvarkė, sudarė vienas su kitu sąjungą, kad stotų į kovą prieš Ramot Gileadą. Ir jie padarė tai, prieš tai nepasimeldę.

⁴³ O, jeigu tik žmonės galėtų suvokti! Štai kodėl aš atėjau šį rytą ir prašiau jūsų prisiminti mane, kai aš išvykstu į užsienį. Visuose dalykuose – melskitės!

Anądien kažkas atėjo ir paklausė: „Broli Branhamai, ar jūs manote, kad tai yra blogai, daryti tam tikrą dalyką?“

⁴⁴ Aš atsakiau: „Kodėl jūs apie tai klausiate?“ Suprantate? Jeigu jūsų galvoje yra klausimas – palikite tai ramybėje, iš viso to nedarykite. Tiesiog likite tame. Kai jūs pradėdote ką nors daryti ir jeigu iškyla klausimas, ar tai teisinga, ar ne, laikykitės atokiau nuo to. Išviso neužsiimkite tuo, tuomet jūs žinosite, kad jūs esate teisus.

⁴⁵ Taigi, pirmiausia viskas turi būti apgalvota maldoje. „Pirma ieškokite Dievo Karalystės ir Jo teismo, o visa kita bus pridėta“. Aš visiškai tikras šį rytą, jeigu vyrai ir moterys tik galėtų užimti poziciją, kur jų siela, jų mąstymas, jų požiūris būtų tobulas Dievo akyse, tai būtų viena iš pačių galingiausių bažnyčių, kurios kada nors egzistavo.

⁴⁶ Pažvelkime tiesiog keletą minučių į fizinius dalykus. Taigi, mes, daugybę kartų, jau daugelį metų, mes turime tai, ką mes vadiname „melo detektorius“. Jūs galite užsidėti jį ant savo riešo,

pritvirtinti aplink jų—jų galvą, ir galite ten iš visų jėgų stengtis pasakyti taip, kad melas nuskambėtų kaip tiesa, ir tai rodys neigiamą, kiekvieną kartą, kadangi žmogus nebuvo sukurtas melui. Melas yra apgaulingas, sunkus dalykas, piktas dalykas. Aš jau geriau, bet kurią dieną, šalia savęs turėsiu girtuoklį, nei melagį. Suprantate? Melagis! Ir jūsų kūnas nebuvo sukurtas melui. Nesvarbu, kad ir koks jūs nuodėmingas, jūs vis tiek esate puolęs Dievo sūnus. Labiausiai nusidėjęs žmogus šiame mieste šiandien - Dievas nepaskyrė jūsų būti nusidėjėliu. Jis norėjo, kad jūs būtumėte Jo sūnus ar duktė. Jūs esate sukurtas pagal Jo Paties prigimtį. Tačiau nuodėmė privertė jus tai daryti. Ir nesvarbu, kiek jūs besistengtumėte apsimesti ir bandyti melą paversti tiesa, jie turi mokslinį prietaisą, kuris įrodo, kad tai yra neteisinga. Jūs galite sakyti tai su visu nekaltumu, jeigu tik norite, bet tai vis tiek užregistruos neigiamai; kadangi giliai, žmogaus esybėje yra sąmonė, ir ta sąmonė žino, kas yra tiesa. Ir nesvarbu, ką jūs čia sakote, ta sąmonė žino, kad tai yra melas, ir tai sąmonės bus užregistruota.

47 Todėl, jei vyras ar moteris kada nors galėtų savo mintis, savo liudijimą, ir savo gyvenimą taip suderinti su Dievu (amen), kol Šventosios Dvasios kanalas bus tobulai viena su Dievu, kas gi įvyktų! Jei vyras ir moteris kada nors galėtų taip susiderinti, su pilna laisve savo širdyse, su giliu vidiniu tikėjimu!

48 Daug žmonių ateina prie altoriaus, kad už juos pasimelstų, jie turi protinį tikėjimą. Jie išpažįsta savo nuodėmes ir prisijungia prie bažnyčios - protiniu tikėjimu. Jie tiki savo—savo protu. Jie tiki tuo, nes jie išgirdo tai. Jie tiki tuo, kadangi jie žino, kad tai geriausia elgsena. Tačiau Dievas žiūri ne į tai. Jis nežiūri į jūsų protinį tikėjimą.

49 Jis žvelgia į širdį, kur viduje Dievas. . . Ir kada tai ateina iš širdies - tuomet viskas įmanoma. Jūsų išpažinimas sutinka su jūsų gyvenimu. Jūsų gyvenimas kalba taip pat garsiai, kaip ir jūsų išpažinimas.

50 Bet kai jūsų išpažinimas sako viena, ir jūsų gyvenimas - kita, tai kažkur kažkas negerai. Taip yra todėl, kad jūs turite protinį tikėjimą, o ne tikėjimą iš savo širdies. Ir tai parodo, kad išorėje, *čia*, yra Dievo pažinimas; bet viduje, *čia*, yra abejojimo demonas. „Aš tikiu dievišku išgydymu, bet jis ne dėl manęs“. Suprantate? „A-a, tai gali būti, bet aš tuo netikiu“. Supratote? Išorėje, jūs sakote: „taip“; viduje - jūsų sąmonė sako: „ne“. Tas pats mokslinis dalykas įrodytų, kad tai nebuvo teisinga, įrodytų tai.

51 Atkreipkite dėmesį, kai šie karaliai, prieš jiems pradedant, jie turėjo. . . Prieš Juozapatui sudarant sąjungą su Ahabu, pirmiausia jam reikėjo pasakyti: „Pasimelskime ir pažiūrėkime, kokia yra Viešpaties valia“.

⁵² Duokite man pamokslininką, duokite man krikščionį, duokite man namų šeimininkę krikščionę, duokite man ūkininką ar fabriko darbininką, kuris visame kame pirmenybę teiktų Dievui, aš jums parodysiu žmogų, kuris turės pasisekimą, nepaisant viso, ką šėtonas gali jam užkrauti. Jis pirmiausia ieško Dievo. Mes pirmiausia turime. . .

⁵³ Bet jie to nepadarė. Jie visi buvo aptemdyti, kadangi Ahabas turėjo didingą, puikią karalystę, ir jis buvo nuveikęs daugybę dalykų, ir turėjo savo didingus brangius papuošalus, savo auksą ir savo sidabrą, buvo didis, pasisekimą turintis žmogus, tačiau netikintis.

⁵⁴ Ir štai kur šiandien randasi šis pasaulis. Štai kur šiandien atsidūrė Amerika. Štai kur šiandien atsidūrė bažnyčios. Mes pastatėme vienas iš geriausių bažnyčių, kokios tik kada nors buvo pastatytos. Mes turėjome pačius geriausius mokslininkus, kokius tik kada nors turėjome. Mes mokėme geriausios teologijos ir taip toliau, ir mokėmės dainuoti kaip Angelai, bet vis tik kažkur yra silpnoji vieta. Yra silpna vieta, kadangi jie nuėjo paskui žmogaus doktriną ir gundančias dvasias, užuot sugrižę prie Dievo Žodžio. Jie stengiasi viską daryti pagal šio pasaulio pavyzdį. Jie bando uždėti ant to blizgančias šviesas, kaip Holivudas.

⁵⁵ Čia anądien, garsi denominacija, Pilnos Evangelijos - Kanzaso mieste, ar, atleiskite, Denveryje, suvažiavime, stato milijoną dolerių vertės bažnyčią. Ir tūkstančiai misionierių, laukia iš tos pačios denominacijos penkiasdešimties centų, kad neštų Evangeliją pagonims. Tai, ko mums šiandien reikia - misionieriškai nusiteikuso, Dievo siūsto, Šventosios Dvasios prabudimo, kuris turės Dievo uolumą, brausis į džiungles anapus ir darys kažką dėl Dievo, užuot statę dideles, puikias bažnyčias, bandant pralenkti kaimynus.

⁵⁶ Aš mieliau šlovinsiu misjonieriškame namelyje, kur viskas iššluota, ar bare, ir turėsiu Šventosios Dvasios laisvę ir Dievo meilę, degančią širdyse, nei sėdėsiu didžiausioje katedroje, kokią tik mes turime pasaulyje ir būsiu suvaržytas žmogaus mokymų ir dogmų. Mums šiandien reikia supurtančio prabudimo, gražinančio prie Tiesos, vėl sugražinančio prie Dievo Žodžio.

⁵⁷ Taigi, kai jie išėjo ten, ir tai buvo po kurio laiko, Juozapatas tarsis atsitokėję ir pasakė: „Ar nėra. . . Na, pasitarkime dėl to su Viešpačiu“.

⁵⁸ Jis pasakė: „Gerai“, - Ahabas taip ir padarė, pasiuntė ir surinko šimtą, keturis šimtus puikių apmokytų pamokslininkų. Jis atvedė juos ten ir pasakė: „Jie visi yra pranašautojai“.

⁵⁹ Ir taigi jie įėjo į savo būrimą, ir jie ėmė šauktis. Ir jie pasakė: „Taip, jūs eikite ramiai. Viešpats su jumis“.

⁶⁰ Ir tuomet, kai visi tie keturi šimtai paliudijo, kad jie turėtų eiti ramybėje, vis dėlto Juozapatas, žinodamas. . . Ar jūs

supratote tai? Suprantate, giliai to teisus vyro širdyje buvo kažkas, kas pasakė jam, kad kažkur čia ne taip. Kažkas buvo negerai.

61 Ahabas tarė: „Taigi, mes čia turime keturis šimtus ir visi vieningi, kiekvienas iš jų sako: „Eikite, Viešpats yra su jumis““.

Bet Juozapatas paklausė: „Ar neturite dar vieno?“

62 Jis atsakė: „Na, kam mums reikia dar vieno, kai mes turime keturis šimtus labiausiai apsišvietusių vyrų šalyje? Jie visi sako: „Eik!““ Tai buvo intelektualumas. Bet giliai Juozapato širdyje, jis žinojo, kad kažkas buvo negerai. Taigi, jis pasakė: „Mes turime dar vieną, tai Michėjas. Bet aš jo neapkenčiu“. Tarė: „Jis visada sako kažką pikto, lenda ne ten, kur reikia, ir jis žemina bažnyčias, ir visa kita“. Pasakė: „Aš neapkenčiu jo“.

Pasakė: „Eikite, atveskite, ir pažiūrėsime ką jis pasakys“.

63 Ir kai Michėjas atėjo, jis pasakė . . . Jie pasakė: „Taigi, žiūrėk, tu sakyk tą patį, ką ir visi kiti“.

64 Jis atsakydamas tarė: „Aš tik . . .“ Štai taip. „Aš sakysiu tik tai, ką sako Dievas“. Amen. „Nesvarbu, ką sako jūsų pranašas, ir ką sako *tas*, ir ką sako jūsų bažnyčia, ir ką jie sako, aš kalbėsiu tik tai, ką sako Dievas. Dievas įdėjo į mano lūpas, ir aš kalbėsiu tai, ką Jis sako“. Ko mums šiandien reikia - tai daugiau Michėjų, kurie kalbės tai, ką pasakė Dievas. Atkreipkite dėmesį, jie nuvedė jį ten, ir jis tarė: „Duokite man laiko per naktį“. Taigi, tą naktį Viešpats susitiko su juo, ir sekantį rytą jis sugrįžo. Kai abu karaliai sėdėjo vartuose, jis pasakė: „Eikite“. Pasakė: „Eikite. Bet, - tarė, - aš mačiau Izraelį kaip avis, išsibarčiusias be ganytojo“.

65 Taigi vienas pamokslininkas, puošniai apsirengęs, priėjo prie jo, trenkė jam per veidą ir pasakė: „Kuriuo keliu nuėjo Dievo Dvasia, kai Ji išėjo iš manęs?“

Pasakė: „Sužinosi, kai sugrįši“. Taip.

66 Jis tarė: „Paklausk!“ Pasakė: „Mes esame Dievo tarnai. Mūsų keturi šimtai, o tu vienas“.

67 Bet Michėjas pasakė: „Aš pasakysiu jums, kur yra jūsų problema“. Amen! Pasakė: „Aš mačiau regėjimą“. Amen! Jis tarė: „Aš mačiau Dievą, sėdintį Savo soste. Aš mačiau Dangaus kareiviją, stovinčią aplink Jį. Ir mes žinome, kad Dievo Žodis ištarė prakeikimą šiam žmogui, už tai, ką jis padarė“.

68 Jūs negalite laiminti to, ką Dievas prakeikė, kaip ir šėtonas negali prakeikti to, ką Dievas palaimino. Tai asmeninis reikalas, nesvarbu, koks vargšas ar koks kvailas, koks nemokytas, koks neišsilavinęs. Ką Dievas palaimino, tas yra palaiminta. Ką Dievas prakeikė, tas yra prakeikta. Žinokite kaip atskirti, kas teisinga, o kas neteisinga.

⁶⁹ Michėjas labai gerai žinojo, kad tai ne Viešpats buvo su tais pamokslininkais. Na, kame reikalas su tais pamokslininkais? Atkreipkite dėmesį, ką jie padarė. Jie buvo geriausiai aprengti. Jie buvo geriausiai maitinami. Jie rinkdavosi kartu į savo vakarėlius ir taip toliau, ir savo sąjungas, kol nepriėjo iki to, kad jie žinojo tik jų pačių teologiją. Ir Biblijoje sakoma, kad Michėjas, kai jis matė regėjimą, jis pasakė: „Dievas tarė: „Ką mes galėtume paimti, kad nueitų ten ir apgautų Ahabą?“ Ir melo dvasia tarė: „Aš nueisiu ten ir per tuos pamokslininkus suviliosiu Ahabą, kad Ahabas vyktų ten, kad tame būtų išpildytas Dievo Žodis““.

⁷⁰ Taigi, šiandien tiek daug žmonių klausosi... (Taigi, sekmadieninė mokykla, man patinka tai.) Pažvelkite, tiek daug žmonių klausosi gundančių dvasių, užuot priėmę Dievo Žodį. Dvasios, jos pasaulyje. Tai demonai. Jos keliauja po vietas ir jos įeina tarp žmonių, tarnautojų. Jos įeina tarp bažnyčios narių. Jos įeina tarp gerų žmonių. Ir jos sukelia jiems iliuziją. Ir jie kalba dalykus ir daro, ir moko ir praktikuoja dalykus, kurie prieštarauja Dievo Žodžiui. Šiandien, susirinkimo tarnautojai leidžia savo žmonėms žaisti kortomis bažnyčiose, daugelis iš jų. Taigi, tai ne vien tik katalikai, dauguma protestantų daro tai.

⁷¹ Tai, ką jie bandė daryti, yra kažkoks pakaitalas. Jie bandė priimti kažkokį naują planą. Jie bandė priimti išsilavinimą, kad užimtų Šventosios Dvasios vietą. Jūs niekada negalėsite to padaryti, nesvarbu kaip gerai yra išsilavinęs jūsų žmogus. Aš manau, kad tai yra gerai, jog jis išsilavinęs. Bet jeigu jis kartu su tuo neturi Šventosios Dvasios, jo išsilavinimas jam nieko gero neduos. Išsilavinimas niekada nepakeis Šventosios Dvasios vadovavimo. Amen.

⁷² Atkreipkite dėmesį, jie, vietoj Jos, jie bandė pritaikyti rankų paspaudimą, vietoje to senamadiško išgyvenimo, kurį mes turėdavome. Šiandien bažnyčia tapo šiuolaikiška. Jie prieina ir paduoda draugystės išreiškimui dešinę ranką, ir maždaug tokiu būdu jie tai daro. Bet tai niekada nepakeis senamadiško raudų suolo, kur nusidėjėliai buvo kviečiami ir susitaikydavo su Dievu. Teisingai.

⁷³ Šiandien jie bando pakeisti Dievo dešimtinę. Jie bando kažką priimti. Jie bando padaryti tai kitaip. Jie eina į bažnyčias ir praveda ten sukčiavimo žaidimus, žaidžia loteriją. Loterija niekada nepakeis Dievo dešimtinės. Vakarienės, antklodžių išpardavimas, piknikai, kad surinktų pinigų įvairių skolų apmokėjimui, tai niekada nepakeis Amžinos Dievo dešimtinės ir paaukojimų. Niekada neužims. Bet, taigi mes bandome tai daryti.

⁷⁴ Kas tai yra? Tai gundančios dvasios, kurios ateina ir bando pa-... kažkuo pakeisti Dievo Žodį. Pas Dievą nėra pakeitimo dėl Jo Žodžio. Jis yra Amžinas ir visam laikui. Dievas neturi

kuo pakeisti tikėjimo. Tikėjimas neturi pakaitalo. Viltis niekada nepakeis tikėjimo. Vien tik tikėjimas. Tiktai jis. Jis niekada neužims. . . Viltis niekada neužims jo vietos. Viltis yra esmė to, ko tikimasi, įrodymas to, ko nematome, arba, tiksliau, tikėjimas yra. Suprantate? Viltis yra viena; o tikėjimas - kita. Viltis viliasi to; tikėjimas turi tai. Viena - intelektualinis tikėjimas; ir kita - tiesioginis Dievo apreiškimas. Tai niekada neužims jo vietos. Mes stengiamės, bet sukuriame visus tuos pakaitalus.

⁷⁵ Mes stengiamės statyti dideles bažnyčias vietoje to, kad siųsti misionierius. Dar vienas pakaitalas. Jėzus niekada niekam neįsakė statyti bažnyčios. Biblijoje to niekada nebuvo. Mes įsteigėme seminarijas, jie leido tam užimti misionierių vietą. Mes. . . Jėzus niekada nepasakė mums statyti seminarijų. Su jomis viskas gerai. Išsilavinimas, bando užimti šią vietą. Jis niekada to nepadarys. Jėzaus pavidimas buvo „eiti į visą pasaulį ir pamokslauti Evangeliją kiekvienam kūrinui“, - paskutiniu metu laiku. Taigi visi mūsų turimi pakaitalai niekada neužims tikrojo vietos.

⁷⁶ Neseniai aš turėjau pakaitalo išgyvenimą. Aš pirmą kartą turėjau danties skausmą, teko ištraukti dantį. Šį rytą aš ten turiu dirbtinį dantį. Man sunku kalbėti. Jis niekada neužims tikrojo vietos. Ne, pone! O, tai bent!

⁷⁷ Paimant žmogų, jūs galite aprenkti jį, padaryti jį iš medžio, kalkių, iš ko tik norite, ir apdirbti jį kaip reikiant. Jis neturi jausmų, neturi sąžinės. Jis niekada nepakeis tikrojo žmogaus. Taip pat ir netikras atsivertimas, kai ateinama ir sakoma: „Aš prisijungiau prie bažnyčios. Aš pasistengsiu geriau elgtis“. Tai niekada nepakeis tikro senamadiško, Dievo siūsto, Šventosios Dvasios atsivertimo, kuris pakeičia žmogaus širdį. Jis negali to padaryti, nes jame nėra Gyvybės. Nėra nieko, kas suteiktų jam Gyvybę.

⁷⁸ Čia ne taip seniai, aš mačiau didį menininką, kuris tai sukūrė, aš turiu omenyje skulptorių, kuris sukūrė šį Mozės paveikslą. Dabar neprisimenu jo vardo. Graikų menininkas. Jam tai kainavo jo gyvybę. Ir kada jis priėjo iki to, kur jam atrodė, kad tai taip tobula, jis taip susijaudino Mozės atvaizdu, kad jis trenkė jam per kelį, ir pasakė: „Kalbėk, Moze!“ Jis atrodė toks tikras! Buvo toks tikslus modelis, kol jis atrodė taip panašus į Mozę, jo manymu, jog jis sudavė plaktuku, kad tas pajaustų.

⁷⁹ Pagalvokite apie bažnyčią. Nesvarbu, kiek jūs ten padarėte pakeitimų, koks pas jus didžiulis susirinkimas, kaip gražiai jūs dainuojate savo dainas, kaip gerai rengiasi jūsų susirinkimas, kiek daug jūs turite *to*, *ano* ar *kito*, jūs galite paliesti, jausti, kas bebūtų. Tai niekada neužims Gyvybės vietos, kol į tą bažnyčią nenužengs Kristus, Šventosios Dvasios pavidale, ir neduos jai naujo gimimo išgyvenimą. Tai niekada neužims Dievo Žodžio vietos. Tiktai vienas - Dievo Žodis.

⁸⁰ Michėjas turėjo Žodį. Jis žinojo, kad jis turi Žodį. Jis turėjo užrašytą Žodį, jis turėjo Jį ir per regėjimą. Jis žinojo, ką Dievas pasakė Savo Zodyje. Jis žinojo, ką Dievas pasakė per regėjimą. Jie abu sueina kartu. Jis žinojo, kad tai buvo Tiesa, todėl jis nebijojo.

⁸¹ Bet ši gundanti dvasia, pažvelkite, ką ji šiandien padarė. Kad būtų daugiau bažnyčios narių, kad taptų geresniais bažnyčios nariais, ji nuleido užtvaras visame senamadiškame Šventosios Dvasios mokyme. Ji leido vyrams rengti tarpusavyje socialinius vakarėlius, rūsyje, kur jie gali žaisti žaidimus. Tai niekada nepakeis aukšutinio kambario, kur jie meldavosi dėl Šventosios Dvasios. Ji leido moterims susirinkti kartu ir pasakoti juokelius ir kita, ir daugybę bereikšmių nesąmonių. Tai niekada nepakeis maldos susirinkimo. Moterys, kaip jos šiandien išeina ir kaip rengiasi, tai—tai gėda.

⁸² Aš girdėjau pastabą, kurią išsakė brolis Nevilas, jis pasakė: „Vargšai amerikiečiai, - pasakė, - jie visus savo rūbus išsiuntė į užsienį“. Teisingai. Jie vaikštinėja su apatiniais rūbais. Jie... Teisingai. Jie turbūt atidavė juos misionieriams, nes misionieriai... Žmonės ir pagonys dėvi juos kitose šalyse. Šie žmonės apsieina be jų, atrodo, kad jiems tai patinka.

⁸³ Aš pasakysiu jums, čia kažkas buvo iškreipta, ir tai - Viešpaties Jėzaus Kristaus Evangelijos pamokslavimas. Tai demonai, kurie nuplėšia nuo jūsų rūbus. Biblijoje buvo tik vienas žmogus, kuris buvo nusiplėšęs nuo savęs drabužius, tai buvo žmogus, kuris buvo demono apsėstas. Ir jis ateina šiandien tokiu švelniu pavidalu, lygtais jis būtų linkęs bendrauti, lyg būtų geras, tarsi viskas gerai. „Vėsesnis oras, ir jums bus vėšiau, jeigu jūs nusirengsite“. Vyrai vaikštinėja šen bei ten kiemuose, pusnuogiai, panašiai ir moterys. Na, jūs priėjote iki to, kad pagarbos vienas kitam liko ne daugiau, nei šunims. Kas nutiko? Aš nebandau jūsų įžeisti. Aš tik bandau jums pasakyti, kad tai demonų apsidėmas, ir jūs klausotės gundančių dvasių, kurios sako jums: „viskas gerai“, - bet tai melas.

⁸⁴ Kviečio grūdas išaugins tik kvietį. Jeigu jūs esate krikščionis, jūs to nedarysite. Jūs negalite to daryti. Jūs tiesiog negalite to padaryti. Jūs turite intelektualų tikėjimą ir sakote: „Broli Branhamai, aš tikiu Biblija“. Jūsų gyvenimas šako, kad jūs netikite. Amen. Gundančios dvasios, kalba Dievo Žodį.

⁸⁵ Jis žinojo, kur stovi, Michėjas žinojo. Jis turėjo Dievo Žodį. Jis buvo labai nepopuliarus žmogus. Niekas jo nemėgo, kadangi jis kalbėjo Tiesą, nors tokie pamokslininkai jiems patiko.

⁸⁶ Taigi, įvyko dar vienas dalykas. Aš tikiu ir manau, kad bet kuris vyras, patyręs išgyvenimą su Dievu, ar moteris, turi būti šiek tiek emociingi. Aš tiesiog tikiu tuo. Tai tiesa. Bet žinote ką? Jie priėmė emociingumą už Šventosios Dvasios krikštą. Jie tiesiog sukelia daug triukšmo, ir tame nieko nėra. Gyvenkite taip

pat šventai, kaip ir triukšmingai, tuomet su jumis bus viskas gerai. Emocijos, be abejo, yra gerai; „kūniškas lavinimas duoda mažai naudos“. Tačiau gundančios dvasios persimetė į šventumo žmonių grupę, ir gavosi, kad jie tiesiog remiasi tuo, „kadangi jie gali šūkauti“ arba „kadangi jie gali šokti, kadangi pas juos pasireiškia emocijos“.

⁸⁷ Tas draugužis ten, visų tų pranašų, pamokslininkų vyresnysis, jis buvo toks tikras savo teismumu, kad pasidarė sau porą ragų, šoko aplink ir sukėlė didelį sąmyšį. Jis ruošėsi išvaryti Sirijos armiją iš šalies. Bet tai buvo melas! Dievo Žodis pasakė ką kita. Amen. Suprantate, jūs galite būti emociškai teisūs, jeigu už to stovi teisingos rūšies emocijos, teisingos rūšies emocija veda jūsų emocijas.

⁸⁸ Dovydas šoko Viešpaties akivaizdoje, o jo žmona pasijuokė iš jo. Ir Dievas pažvelgė žemyn iš Dangaus, tarė: „Dovydai, tu esi vyras pagal Mano širdį“. Bet jo motyvai buvo teisingi. Už to stovėjo teisingas jo gyvenimas.

⁸⁹ Taigi, tik todėl, kad mes galime būti emocingi, dar nereiškia, kad mes esame išgelbėti. Kadangi mes einame į bažnyčią, dar nereiškia, kad mes esame išgelbėti. Netikėkite tomis gundančiomis dvasiomis. Tikra Dievo Dvasia, tikras Dievo Žodis - yra Dievo Tiesa; kuri yra Dievo Sėkla ir išreikš Dievą jūsų gyvenime; būkite dievobaimingi, be nuodėmės, šventi.

⁹⁰ Tarp daugelio žmonių mes aptinkame, kad ten, kur emocijos ir taip toliau, prasideda plepalai, apkalbos ir visokios rūšies bedieviški dalykai. Broli, tai siera rūgštis bažnyčioje. Tai demoniška jėga. Vyrų ir moterų dvasia, kuri pereina iš vieno į kitą, bandydama patraukti, sakant: „*Tai* neteisinga, ir *tai* neteisinga, ir *tas* neteisinga“. Jeigu jūs paseksite tai, devynis kartus iš dešimties būtent tas žmogus ir paskatina tai, kas neteisinga. Amen. Dievas neapkenčia nesantaikos tarp brolių. Būkite pagarbūs, būkite šventi, mylėkite Dievą, stovėkite su Juo. Ir tol, kol jūs žinote, kad jūsų gyvenimas derinasi su Biblija, su tyra širdimi, su tyromis mintimis, su meile savo broliui, iš visų jėgų stengiantis statydinti Dievo Karalystę ir darant visa tai, tinkamai apsirengiant, teisingai gyvenant, teisingai kalbant, lankant tinkamas vietas, tuomet jūs galite turėti kokias tik norite emocijas, ir visi patikės tuo.

⁹¹ Jėzus pasakė: „Jūs esate žemės druska. Jei druska prarado savo skonį, nuo šiol ji niekam tikusi, belieka ją išmesti žmonėms po kojomis“. Jei jūs esate vien tik druska, tai nieko gero. Bet jeigu ji turi skonį, jūs būsite sūrūs ir pasaulius bus ištroškęs. Jūs tapkite sūriais - jie bus ištroškę. O, tai bent!

⁹² Gundančios dvasios juda į priekį, demonai po maskuote. Pažvelkite, mes esame paskutinėse dienose. Mes esame laiko pabaigoje. Pasaulis jau beveik pasiruošęs pasiekti savo kulminaciją, kaip skausminga šunvotė kažkur, kuri vieną iš

tų dienų susprogs, ir šerdis iššoks iš jos. Jis tapo nešvarus. Joks tepalas negali jo išgydyti. Jie atmetė serumą. Jie atmetė gydymą. Paimkite ten atsiradusią šunvotę, ir jeigu jūs nepavartosite penicilino ar ko nors, kas ją sunaikintų, ar ko nors kito, ji vis didės, kol ji susprogs.

⁹³ Štai ką padarė pasaulis. Tai prasidėjo ne taip seniai, smukimas. Jiems kilo puiki didi idėja, įėjo klaidingos dvasios ir pradėjo žmonėms kalbėti *ta, aną* ar *kita*. Mes suskilome į daugiau nei devynis šimtus skirtingų denominacijų, kiekviena iš jų turi skirtingą požiūrį. Jie sako: „Mes tikime *tu*, taškas! Tai viskas, kuo mes tikime“. Jie negali įsileisti Šventosios Dvasios. Jie negali turėti pirmumo teisės. Dievas turėjo krūvelę žmonių, kurie galėjo šūkauti, tuomet visi turėjo šūkauti. Jie turėjo kai ką, kas kalba kalbomis, tuomet visi turėjo kalbėti kalbomis. Jie turėjo visa tai, kol tai tapo (kuo?) visiškai užteršta gundančiomis dvasiomis, kurios gundo žmones, sukeliant šias emocijas, kai tame išviso nėra Dievo. Tuomet jie išeina ir gyvena gyvenimą kaip jiems patinka gyventi, ir tuomet vadina jį „krikščionišku“.

⁹⁴ O pasaulis sėdi, žiūri į tai ir sako: „Na, pažiūrėkite ten! Aš toks pat geras kaip ir jie“.

⁹⁵ Kaip aš kalbėjau aną vakarą apie kiaulę, apie nusidėjėlių. Jūs negalite kaltinti. . . Nusidėjėlis yra nusidėjėlis. Nesistenkite jo perauklėti. Nesistenkite sakyti jam *ta, aną* ar *kita*. Visu pirma, jis yra nusidėjėlis. Visu pirma, jis yra kiaulė. Jis nežino jokio skirtumo. Jeigu jis eina į kiną ir eina sekmadienį, eina žaisti beisbolo ir daro visus šiuos dalykus, jis, visų pirma, yra nusidėjėlis. Jo prigimtis yra kaip kiaulės. Sena kiaulė įkiša savo knyslę į į mėšlo krūvą ir éda iš ten visokiausius grūdus ir visa kita; na, tai, jis kiaulė. Jūs negalite jo kaltinti. Jis yra kiaulė. Tokiu būdu yra su nusidėjėliais. Bet kai jūs einate ir vadinatė save krikščioniu, ir įkišate savo nosį kartu su juo, tuomet jūs ne geresnis už jį, bet, jūs esate dar blogesnis. Išėikite iš viso to. Paleiskite pasaulį. Paleiskite. Leiskite Dievui. Paleiskite.

⁹⁶ Kaip jūs paleidžiate? Daugelis žmonių šiandien nori žinoti, klausdami: „Na, broli Branhamai, kaip man paleisti?“ Aš žinau, jūs girdėjote daug teologijos apie tai, kaip „paleisti.“ Daugelis žmonių tiesiog dirba iki prakaito, bandydami paleisti. Daugelis žmonių ateina ir sako: „Aš ketinau paimti keturiasdešimties dienų pasninką, kad aš galėčiau ką nors padaryti“. Jums nereikalingas keturiasdešimties dienų pasninkas. Jums reikia paleisti pasaulį ir visus tuos šėtoniškus dalykus, ir priimti Dievo Žodį į savo širdį. Jums reikia išmokti, kaip tai padaryti. Jūs nepadarysite to šokinėdami aukštyn ir žemyn, nei per keturiasdešimties dienų pasninką. Jūs padarysite tai, atiduodami širdį Visagaliui Dievui.

⁹⁷ Kaip kūdikis. Šį rytą aš atkreipiau dėmesį į savo mažylį, jo motina bandė uždėti jam jo mažą švarkelį. Jis norėjo įkišti

savo mažą rankutę į rankovę. Jis negalėjo įkišti ten rankutės; jis nežino kaip. Jums reikia nukreipti jo mažą rankutę. Jis nori pataikyti ten savo rankute, bet jis tiesiog kaišioja aplink. Jis niekaip nepataiko į rankovę. Ir jis žino, kad jo ranka ne rankovėje.

⁹⁸ Ir taip jūs žinote, kad jūs nesate teisingi prieš Dievą, kai jūs vis dar apkalbinėjate, meluojate, darote visa kita. Jūs negalite būti teisus prieš Dievą, man nesvarbu, kokioms bažnyčioms jūs priklausote, kol jūsų siela neatsivers. Broli, tai senamadiška, bet tai nugarins ir atgaivins jūsų sielą. Teisingai!

⁹⁹ Bando įkišti savo ranką, jam reikalingas kažkas, kad nukreiptų jį, kaip jam įkišti rankutę. Tuomet, kai jis įkiša rankutę į savo švarkelį, jis žinos, kad su juo viskas gerai.

¹⁰⁰ Taip yra su kiekvienu iš naujo gimusių krikščionių. Kai jis iš tikrųjų įeina į Dievą, jis stebi savo gyvenimą, sulygindamas su Dievo Žodžiu, ir jis suvokia, kad jis yra susilyginęs su kiekviena Jo dalelyte. Jis turi ilgą pakantumą, švelnumą, ramumą, nuolankumą, jėgą, tikėjimą, meilę, džiaugsmą, ramybę. Jis nėra blaškomas kaip neramioje jūroje. Jis nesijaudina dėl kiekvieno mažo dalykėlio. Jis nešokinėja *čia* ir *ten*, kaip butelio kamštis vėjuotame vandenyne. Jis yra tvirtas. Jo širdis tyra. Jo mintys tyros. Jo ketinimai yra tyri. Jo pasirinkimas yra teisingas. Ir jis žino, kad laikosi Dievo Žodžio. Visas pragaras negali pajudinti jo. Jis susiderinęs su Dievo Žodžiu. Jis turi Dieviška meilę, tyrumą savo širdyje, kiekvienam vyrui ir moteriai. Jis turi. . . Jis susilaikė nuo pasaulio dalykų, jie jam yra mirę; jis daugiau jų nebenori. Na, jūs negalite priversti Šventąją Dvasią pripildytos mergaitės apsilikti tuos bedieviškai atrodančius drabužius ir išeiti į gatvę, né už ką. Ne, pone.

¹⁰¹ Taigi, nereikia eiti ir pasakyti jai, kad ji neteisi, kadangi ji jums nepatikės, nes tai viskas, ką ji žino. Tai jos džiaugsmas. Moteris apsirengia tuos daikčiukus; jos išeina vakare, tiesiog kai vyrai grįžta namo; jos išeina ir tiesiog darbuojasi kieme, tam, kad. . . Ir sakote man, kad tai teisinga? Moterie, aš nenoriu pasakyti, kad jūs—jūs esate bloga. Aš nenoriu pasakyti, kad jūs esate amorali. Bet jūs nesuvokiate, sese, kad jus užvaldė netyra dvasia. Dėl ko jūs visa tai darote? Jūs turite pakankamai proto, kad žinotumėte, jog nuo to ne vėsiau. Tai tik karščiau. Tai netyra dvasia.

¹⁰² Jūs sakote: „Pas mane? Aš, aš vaikštau į bažnyčią!“ Nebukadnecaras buvo didis žmogus. Bet kadangi jis išpuiko, Dievas davė jam jaučio dvasią, ir leido jam septynis metus būti žolė, ir jo nagai užaugo, kaip pas kai kurias moteris čia. Tai tiesa. Ir jis buvo apsėstas demono.

¹⁰³ Žmogus buvo apsėstas demono ir jis nusivilko drabužius. Jie negalėjo jo aprenkti. Ar jūs suprantate, ką aš turiu omenyje? Tai gundančios dvasios.

104 Jūsų bažnyčia taikstosi su tuo. Jūsų pamokslininkas bijo ką nors pasakyti, bijo, kad jūs daugiau nebemokėsite savo dešimtinės. Tai priežastis. Tai bėda. Tai bent! Kaip jūs ketinate pamokslauti krūvelei grifų, nebent pirma jie atsivers ir susitaikys su Dievu? Jie visą laiką badys savo nosimis į negyvus daiktus. Tai, ko jums reikia - išmesti tai, kad senamadiškas prabudimas pražūtų nuo pakrantės iki pakrantės, ir kad vyrai bei moterys susitaukytų su Dievu. Atsisakykite pasaulio dalykus! Atsisakykite nereikšmingo, sušvelninto pamokslavimo. Amen. Pamokslaukite Evangeliją. Dievas taip pasakė. „Jeigu jūs mylite pasaulį ar pasaulio dalykus, tai Dievo meilės net nėra jumyse“.

105 Žmonės gali šokinėti aukštyn ir žemyn, šūkauti visą naktį ir kalbėti kalbomis, tarsi bertų žirnius ant sausos karvės odos; kitą rytą išeina su tokiu temperamentu, kad užtektų perrėkti pjaunantį pjūklą, išeina ir pasako kažką bažnyčioje, kas suardo visą bažnyčią. Tai ne kas kita pasaulyje, kaip gundančios demonų dvasios! Norite grįžti prie Žodžio, kur Dievas yra tyrumas, šventumas. Amen. Teisingai. Gundančios dvasios cituoja Dievo Žodį!

106 Čia vyras, ne taip seniai, turi moterį. . . Ten pas katalikus visas tuzinas. Jos menopauzės metu, tai išsiskiria ant jos rankų ir ant jos kaktos. Jeigu geras pamokslininkas, pripildytas Šventąja Dvasia. . . Aš pagalvoju. Tas vyras turėjo visą buteliuką tos medžiagos, nuo jos rankų, vaikštinėjo aplink, patepdamas juo žmones. Fju! Pasigailėk! Tai antikristas! Man nesvarbu, ar kraujas teka jai iš nosies, ar iš galvos, ar dar iš kur, broli, joks kraujas neužims Jėzaus Kristaus, Dievo Sūnaus vietos. Tai vienintelis Kraujas, apie kurį aš kažką žinau. Galbūt jai iš vienos rankos tekėjo aliejus, o iš kitos - vynas, bet, jeigu jūs tai naudojate bet kokioje religinėje formoje - tai šėtonas. Matant tai, kaip pamokslininkai patiki tokiais dalykais!

107 Ko mums reikia - tai sugrįžti prie Vadovo Knygos, grįžti prie Dievo Žodžio! Tai yra Dievo Žodis - palaimintoji senoji Biblija. Sakote: „Na, aš bijau tokiu tapti, broli Branhamai. Aš bijau, kad prarasiu dalį savo džiaugsmo“. Kas nutiko? Jūs nežinote, kas yra džiaugsmas.

108 Aš esu pasakęs, kad aš nesmerkiu girtuoklio už tai, kad jis eina ir nusigeria. Jis paniuręs. Jis nežino. Jis ryte atsikelia, jis prastos nuotaikos, pagirios. Išeina ir nusiperka du ar tris butelius alaus, ir eina nusiperka viskio ar kažką panašaus.

Cigaretę į dantis, vietoj čiulptuko, atsilošia ir pučia pro nosį, tarsi būtų garvežys. Štai ir viskas. Aš jo nekaltinu; tai visas džiaugsmas, kurį jis žino. Tai viskas, ką jis žino. Jis iš prigimties yra kiaulė.

109 Gėda jums, kurie išpažįstate esą krikščionys ir ieškote džiaugsmo tokiuose dalykuose, kai Šventosios Dvasios Evangelija yra ne kas kita, kaip viena didžiulė

džiaugsmo jėgainė. Šventosios Dvasios Evangelija yra tobulas apsvaiginimas kiekvienam žmogui, kuris turi prastą nuotaiką. Jūs išgerkite Jėzaus Kristaus Evangelijos - būsite pripildytas Šventosios Dvasios, būsite girtas iki tol, kol jūs paliksite šį pasaulį, amen, džiaugsmas neišpasakytas ir pilnas šlovės. Yra nuolatinis stimuliavimas. Tai nuolatinis apsvaigimas, girtas dieną ir naktį! Amen. Tai Dievo Žodis.

¹¹⁰ Pasirodo, bažnyčia priima kitą dalyką. Jie turi surengti nedidelį vakarėlį, kur jie visi iškeliauja į paplūdimį, papramogauti. Kortų vakarėlio susijėjimas, bendravimui. Teisingai. Kartais surengia šokius, kurio nors nario namuose, kartais bažnyčios rūsyje. Priima šokius, bando kuo nors pasitenkinti. Kas nutiko? Jie, bet kuriuo atveju, didelis paršų susibūrimas. Jie nuo pat pradžių kiaulės. Jeigu jie kada nors susitiktų su Kristumi, jie patirtų tiek daug džiaugsmo, kad visi šie dalykai dėl jų nublanktų. Evangelija, prisigėrę Dvasios - neišpasakytas džiaugsmas, pilnas šlovės.

¹¹¹ Nesmerkite nusidėjėlio; būkite jam gailėstingi. Tegul jis ir toliau rūko savo pypkę, tegul jis geria savo alkoholi, tegul jis žaidžia savo kortų vakarėlyje. Tai jo malonumas. Nekaltinkite jo. Grįžta namo ir visa kita, pavargęs ir išsekęs, jis nori nors kažkokio malonumo. O kas dėl jūsų, tai gyvenkite tokį pamaldų gyvenimą, kad galėtumėte jam įrodyti, jog Evangelija jam turi dešimt tūkstančių kartų daugiau nei tai. [Tuščia vieta juostoje—Red.] Ir jeigu jis mirs tokioje būsenoje, jis, su savo alkoholiu, kelias į pragarą. Tai šėtono apsvaiginimas. Jeigu jis mirs, papsėdamas tą seną pypkę, Dievas yra jų Teisėjas. Jeigu jis mirs, lakstydamas po šokius, ir bėgiodamas aplink su amoraliais drabužiais, Dievas yra jų Teisėjas.

¹¹² Bet yra vienas dalykas, jeigu jūs mirsite po Šventosios Dvasios Jėgos patepimu, kaip Steponas, kai jis pažvelgė aukštyn, į Dievo veidą, pasakė: „Aš matau atsivėrusį Dangų ir Jėzų, stovintį dešinėje“, - jūs esate susietas su Dangumi, kaip kregždė prie savo lizdo. Amen.

¹¹³ Gundančios dvasios cituoja Dievo Žodį! Atsisakykite, paleiskite. „Kaip jūs tai darote, broli Branhamai?“ Tiesiog paleiskite. Tai viskas, ką jums reikia padaryti. Priimkite Dievo Žodį. Nesistenkite nieko perdirbti. Nesiklaupkite prie altoriaus ir nedaužykite jo, šaukdami: „Dieve, duok man Šventąją Dvasią! Viešpatie, duok man Šventąją Dvasią!“ Jis neateis, kiek jūs ten besimuštumėte prie altoriaus. Tai nieko gero neduos. Ne. Ne tokiu būdu Jis ateina. Tai - priimant Jį pagal Jo Žodį!

¹¹⁴ Pažvelkite į Petrą. Petras pakliuvo į bėdą, atrodė, kad jis mirs. Ir jis pamatė ateinantį Viešpatį, einantį vandeniui. Ir jis tarė: „Viešpatie, jei tai Tu, liepk man ateiti“.

Viešpats pasakė: „Ateik“.

115 Taigi, Petras pasakė: „Palauk minutėlę, Viešpatie, leisk man pasninkauti keturiasdešimt dienų, kad pamatyčiau, ar galėsiu eiti vandeniui, ar ne. Viešpatie, leisk, kad ant manęs nužengtų tiek Dvasios, kad aš šioje valtyje galėčiau šokti Dvasioje ir kalbėti kalbomis, tuomet aš galėsiu išlipti“? Ne, pone! Jis priėmė Dievą pagal Jo Žodį, atlaisvino ir paleido. Dievas pravedė jį.

116 Kas jeigu Dievas, sutikęs Mozę, pasakytų: „Moze, eik į Egiptą ir pasakyk faraonui: „Paleisk mano tautą“? Kas būtų, jei Mozė atsakytų: „Pirma leisk man pasninkauti keturiasdešimt dienų ir aš pažiūrėti, ar turiu pakankamai tikėjimo, kad paklusti Tau, Dieve. Duok man dar ką nors kita, Viešpatie. Leisk man Tau pasakyti kai ką, leisk pirma man pažiūrėti ar aš įeisiu į Dvasią“? Mozė niekada neuždavinėjo jokių klausimų, jis tiesiog priėmė Dievą pagal Jo Žodį ir iškeliauvo. Tokiu būdu ir jūs turite daryti – priimti Dievą pagal Jo Žodį. Tuomet jūs žinote, kad jūs sugebėsite tai padaryti. Jis nelaukė, kol kažkas tai įvyko, jis tiesiog nuėjo ir padarė tai.

117 O kaip dėl Elijo, kai jis nusileido nuo Karmelio kalno, išbuvęs ten ilgą laiką? Jis sutiko vargšę našlę. Ji buvo . . . Ji buvo svetimšalė, pagonė. Ir kai jis ten sutiko ją, ji kieme rinko šakeles. Ir Dievas jam pasakė: „Nueik ten, į tos našlės namus“. Kokia vieta, vykti pamokslininkui!

118 Štai jis nueina ten, į našlės namus. Ir kai atėjo, ji turėjo dvi lazdeles. Paklausk: „Ką veiki?“

119 Atsakė: „Renku šakeles. Turiu tik tiek miltų, kad galėčiau iškepti porą paplotėlių. Tai viskas, kas liko. Jau treji metai, kai nebuvo lietaus“. Ir pasakė: „Tuomet aš ruošiuosi iškepti šiuos paplotėlius. Aš ir mano berniukas suvalgysime juos, ir mirsime“.

120 Jis tarė: „Pirmiau padaryk vieną man!“ Aleliuja! O, žinau, kad esu šiek tiek pakvaišęs, bet šiaip ar taip, aš esu Viešpaties pusėje. Pasakė: „Pirmiau padaryk vieną man. Nes, TAIP ŠAKO VIEŠPATS“. Štai taip.

121 Kas tai? „Pirmiausia ieškokite Dievo Karalystės ir Jo teisumo“. Ne Dievo Karalystės ir „šiek tiek triukšmo“, ne Dievo Karalystės ir „šiek tiek emocijų“, ne Dievo Karalystės ir „šiek tiek *to* ar *ano*“. Bet, „Dievo ir Jo teisumo, ir visi kiti tie dalykai bus jums pridėti“. Pastatykite tai į pirmą vietą!

122 Taigi, ši našlė išgirdo tai. „Tikėjimas ateina iš klausymo, klausant Žodžio“. Ji tarė: „Tai yra Viešpaties Žodis, nes tai šventas Dievo vyras. Tai Dievo pranašas, ir aš žinau, kad tai Tiesa. Ir tai yra Dievo Žodis“.

123 Taigi, ji nelakstė aplinkui, klausinėdama kaimynų, ką jai daryti. Ji nenorėjo eiti ir dalytis savo . . . ir pasakoti kaimynams, sakydama: „Taigi, ką jūs galvojate? Pamokslininkas prie mano namo, pasakė *tai*. Siuzi, ką tu galvoji apie *tai*?“

124 Ji įėjo, pradėjo iškrauti. Ji išsilaisvino. Ji atidavė tai, ką ji turėjo, kad galėtų gauti daugiau. Štai ko šiandien reikia pasauliui - gero senamadiško atsikratymo nuo to, ką jūs turite. Aleliuja! Ji atidavė tai, kad galėtų prisipildyti. Ji atidavė visą aliejų, kurį turėjo, visą turėtą aliejų ir visus miltus, kuriuos ji turėjo - pamokslininkui, Dievo Karalystei. Ir kai ji viską ten ištuštino, Dievas nužengė ir pripildė statinaitę miltais, pripildė ašotį aliejumi. Ji vėl viską ištuštino - į pamokslininko lėkštę. Ir Jis atėjo, vėl pripildė tai. Jis pripildė. Kiekvieną kartą, kai ji atiduodavo - Jis pripildydavo.

125 Aš pasakysiu, šiandien, jeigu žmogus atsikratytų visų tų besitęsiančių nesąmonių, pamėgdžijant krikščionybę, ir leistų Šventajai Dvasiai užimti Savo vietą, tai Aštuntos ir Penn gatvėse prasidės prabudimas, kuris apims visą šalį. Palikite tas nesąmones. Sugrįžkite prie Dievo Žodžio. Išmeskite, kad jūs galėtumėte prisipildyti. Jūs paleiskite, ir Dievas leis ateiti. Jūs ištuštinkite, Dievas pripildys. Visus nereikšmingus dalykus: „Tu turi daryti *tą*, ir tu turi daryti *anaą*; ir tu turėtum padaryti *tą*, ir turėtum padaryti *anaą*“. Pamirškite tai! Išmeskite tai iš savo sielos!

126 Sakykite: „Dieve, leisk man nuo šiol visiškai... nuo šios dienos, būti visiškai Tavo. Viešpatie, aš ateinu su sudužusia širdimi. Aš ateinu su sukręsta dvasia. Aš myliu Tave. Tu žinai, kad aš myliu Tave. Ir aš noriu pamiršti visą tą kvailystę dėl keturiasdešimties dienų pasninko, kad pamatyčiau ar aš galiu prisirišti prie Dievo, ir visą *tą, anaą* ir *kitą*, visas tas nesąmones“.

127 Liaukitės! Niekur Žodyje nesakoma, kad jūs turite pasninkauti keturiasdešimt dienų. Nieko. Nėra nieko pasaulyje, kas lieptų jums pasninkauti, nebent Dievas jums pasakytų. Jeigu jūs pasninkaujate, jūs neišalksite, ir visi kiti tie dalykai. Jeigu jūs pasninkaujate, broli, jūs visą laiką būsite linksmas ir laimingas. Pasakė: „Nepasirodykite prieš žmones kaip veidmainiai, su perkreiptu, liūdnu veidu. „Aš pasninkauju keturiasdešimt dienų. Mano lėkštės man daugiau nebetinka. Aš numečiau trisdešimt svarų, ir jie man pasakė, kad po to aš atrodau geriau“. O, nesąmonė! Tai gundančios šėtono dvasios.

128 Ateinate prie altoriaus ir sakote: „šlovė, šlovė, šlovė“, kol jūs vos galite pasakyti ką nors kita, ir sakote: „Prieš gaudami Šventąją Dvasią jūs turite kalbėti kalbomis“. Nesąmonė! Išmeskite tai!

129 Išimkite tai iš savo sistemos ir ateikite prie Dievo Žodžio! Jis pasakė: „Atgailaukite, ir kiekvienas iš jūsų tepasikrikštija Jėzaus Kristaus Vardu, jūsų nuodėmių atleidimui, ir gausite Šventosios Dvasios dovaną“. Dievas nesilaiko Savo Žodžio - Jis nėra Dievas. Amen. Išmeskite. Prisipildykite. Amen. Fju! Man tai patinka. Tai Jo Žodis. Dievas taip pasakė. Teisingai. Ir kai

Dievas tai pasakė, Dievas tuo ir pasirūpins. Gerai. Visas tas pasiruošimas kurį jūs darote, visas tas vaikščiojimas į bažnyčią, ką jūs galite padaryti . . .

¹³⁰ Tai tiesiog kaip čia, vagonų gamyboje, kur jie montuoja didelius prekinius vagonus, ar, didelius keleivinius vagonus. Aš dirbau ten. Ir jie paima ir sumontuoja tuos didžiulius vagonus ir visa kita, apdengia juos kieta mediena, apkala aplink raudonmedžiu, ir viskas taip gražu, pastato ant bėgių, o jis be jokių gyvybės ženklų. Įmontuoja variklį - jame nėra garo. Jis tiesiog stovi ten.

¹³¹ Tai, ko reikia šiandien - tai ugnies, garo katilė. Tai, ko reikia šiandien - tai šiek tiek garo. Tai, ko reikia šiandien bažnyčiai - užvirtai - karščiausias verdantis dalykas, kuris išgarins nuodėmę iš jūsų gyvenimo - tai meilė. Ir jeigu jūs negalite mylėti vienas kito, kaip jūs ketinate mylėti Dievą, Kurio jūs nematėte? Meilė padengia daugybę nuodėmių. Pamilkite Dievą, tuomet jūs pamilsite vienas kitą, tuomet jūs mylėsite bažnyčią, jūs pamilsite Pagrindą, pamilsite viską, kas dieviška ir jūs laikysitės atokiau nuo pasaulio dalykų.

¹³² Gundančios dvasios slankioja aplink, kalbėdamos žmonėms *tą, aną* ar *kitą*, „Jie turi daryti *tą*. Jie turi daryti *aną*“. Tai todėl, kad iškilo denominacijos, ir jie gavo truputį apreiškimo, kad jie sako: „Na, dabar aš tikiu, kad žmogus . . . Aš tikiu tokiu dalyku Biblijoje, kaip šūkavimas“. Teisingai. Tai tiesa. Jie iš to padarė denominaciją: „Kai jūs šūkaujate, jūs Ją gavote“. Bet jūs negavote.

¹³³ Kita iškilo, pasakė: „Kalbėjimas kalbomis“. Tai tiesa. Tai yra Biblijoje. „Na, kai jūs kalbate kalbomis, jūs Ją gavote“. Bet daugelis iš jų kalbėjo kalbomis ir neturėjo Jos. Suprantate? Tai ne Tai. Ne, pone.

Daugelis iš jų sakė: „Na, mes turime pranašauti“.

¹³⁴ Pažvelkite į tuos pranašus ten, su ragais ant savo galvų, šokinėjančius aukštyn ir žemyn ir pranašaujančius. Michėjas pasakė: „Visi jūs iki vieno meluojate“. Amen. Teisingai. Dievas taip neateina. Dievas ateina pas nuoširdžią širdį, kuri ateina su atgailaujančia, sudužusia dvasia. „Tas, kuris eina, sėdamas su ašaromis, neabejotinai vėl sugrįš džiūgaudamas, atsinešdamas savo brangias pėdas“. Amen. Supraskite tai teisingai, drauge.

¹³⁵ Tiek daug demonologijos, demonų, besidarbuojančių žmonių sielose! Stebėkite, kai tai atneša savo vaisių. Stebėkite, kokios rūšies gyvenimą gyvena žmogus. Žiūrėkite kaip jie elgiasi, stebėkite, ką jie daro, žiūrėkite, kokie yra jų motyvai. Tai taip pat neįmanoma . . . Ir jeigu aš pasakyčiau jums: „Vienintelis būdas . . . Čia stovi automobiliai, visi išrikiuoti čia. Dangus yra Čarlstoune. Jūs nenueisite pėsčiomis. Vienintelis būdas, kuriuo galite keliauti - yra automobilis. Ir kiekvienas žmogus, kuris nori įveikti ruožą, turi atsivežti penkis galonus benzino“. Čia yra jo

automobilis, bet jeigu jis neturi benzino, jis negali juo važiuoti. Na, būtent, visiškai taip yra kelyje į Dangų. Jeigu jūs mirsite be Dievo, man nesvarbu, kaip jūs gyvenote ir kiek automobilių sukonstravote, jei ten nėra Dievo meilės, kuri trauktų jus į Dievo Karalystę - jūs esate prarastas.

¹³⁶ Yra neigiama ir teigiama. Nesvarbu kiek teigiamos srovės čia tekėtų, jeigu ji neturi įžeminimo laido, ji niekada neužsidegs. Teisingai. Jūs turite būti išisaknijęs, įžemintas Dievo meilėje. O, broli! Atneškite tą neigiamą ir teigiamą kartu - jūs turėsite Šviesą, gerą senamadišką Evangelijos Šviesą. Tegul ji sklinda nuo kranto iki kranto. Be šito, jūs niekada neturėsite Jos. Nesvarbu, kiek jūs galite kratytis ir šokinėti, turėdamas teigiamą, jūs turite turėti įžeminimo laidą, kad blykstelėtų Šviesa. Amen.

¹³⁷ Ar kada nors atkreipėte dėmesį? Jūs čia, ant šito prijungiate įžeminantį laidą, ir kiekviena dalelytė sugrižta čia, į elektros pastotę, tiesiai į žemę. Ir kiekvieną kartą, kai žmogus išisaknija ir įsitvirtina Dievo Žodyje, tai įtvirtina ir įžemina jį Kalvarijoje, anapus, kur buvo atneštas įtvirtinimas, Dievo įžeminimo stulpas, kad blykstelėtų Evangelijos Šviesa. Amen.

¹³⁸ Ar žinote, kame reikalas? Žmonės čia šiose didelėse, šaltose, formaliose lavoninėse, dedasi pamokslaujantys Evangeliją. Vakar pas mane atėjo nedidukas pamokslininkas, priklausantis vienai iš pačių didžiausių šalyje denominacijų, neskaitant Katalikų. Jis pasakė: „Broli Branhamai, man taip viskas įgriso“. Pasakė: „Jie ruošiasi padaryti, kad mes visi pamokslininkai apsirengtume mantijomis, užsisegtume apykakles ir—ir pamokslautume tam tikrus dalykus. Ir kas ketvirtį jie nurodys mums ką pamokslauti“. Jis tarė: „Aš neb galiu daugiau šito išverti“. Jis tarė: „Ką turėčiau daryti? Ar man pradėti pamokslauti Evangeliją?“

¹³⁹ Aš pasakiau: „Broli, tol, kol jūs esate toje denominacijoje, gerbkite ją. Jūs kalbėkite tiesiog tai, ko jiems reikia. Bet jūs nueikite pas savo presbiterį ar savo vadovybę ir sakykite: „Pone, aš atgimiau iš naujo, iš Dievo Dvasios. Čia yra Dievo Žodis. Jeigu jūs leisite man Tai pamokslauti, aš pasiliksiu jūsų bažnyčioje. Jeigu jūs man neleisite, aš išeisiu. Perduokite tai kam nors kitam“. Štai taip reikia daryti. Nevenkite prieiti prie reikalo. Nebūkite negatyvūs. Išeikite ir pasakykite, kas tai yra. Teisingai.

¹⁴⁰ Jis paklausė: „Broli Branhamai, kaip jūs manote, ar aš turėsiu susirinkimą?“

¹⁴¹ Aš pasakiau: „Ten, kur yra Skerdiena, ten susirinks Ereliai“. Teisingai, jie seks paskui.

¹⁴² Kaip tas žmogus, kuris kartą išperino viščiukus. Taigi, tai ne pokštas. Aš kalbu tai ne dėl juokų. Aš turiu omenyje tam tikrą tikslą. Jis ketino išperinti savo viščiukus, bet jam neužteko kiaušinių. Po viena višta jis padėjo anties kiaušinių. Ir kai

jie visi išsiriti, antiš buvo viena iš juokingiausiai atrodančių dalykų, kokį tik viščiukai kada nors matė. Taigi višta kudakavo viščiukams, ir mažieji viščiukai subėgdavo, bet antiš nemokėjo tos kalbos. Bet, vieną dieną senoji višta išvedė juos už tvarto. Ten už tvarto buvo upeliukas. Kai tas mažas ančiukas užuodė vandens kvapą, jis iš visų jėgų pasileido prie vandens. Senoji višta pasakė: „kut-kuda, kut-kuda, kut-kuda“. O ančiukas atsakė: „ga-ga-ga“. Jis nuskubėjo prie vandens. Kodėl? Savo prigimtimi jis buvo ančiukas. Kai jis užuodė vandenį, broli, jis negalėjo nuo jo atsitraukti, nes buvo ančiukas.

143 Ir aš sakau šiandien, bet kurie žmonės, tikrai norintys surasti Dievą, jie neleis, kad bažnyčia diktuoūtų jiems dalykus, kuriais jie negali gyventi, *tą* ar *ana*. Jeigu savyje jūs turite Dievo prigimtį, jūs eisite į šventumą. Jūs vaikščiosite teisingai. Jūs stovėsite už teisingus dalykus. Jūs darysite teisingus dalykus. Jūs mąstysite teisingai. Jūs gyvensite teisingai. Jeigu jūs esate antiš, jums patinka vanduo. Jeigu jūs esate krikščionis, jums patinka Kristus. Jeigu jūs esate piktasis, jums patinka šėtoniški dalykai. Jeigu jūs esate grifas, jūs maitinsitės negyvais dalykais. Jeigu jūs esate kiaulė, jūs valgysite mėšlą. Kur jūs šiandien esate? Teisingai. Jūs tvirtinate, esąs čia viršuje, ir valgantis Viešpaties dalykus, tuomet nusileidžiate ir knaisiojate su šėtonu. Kažkas tame negerai. Nustokite klausytis tų dvasių; jos - demonai. Nesvarbu, jeigu jums teks likti vienam. Vyr'ai ir moterys, kurie kada nors ką nors pasiekė, daugumoje, buvo tie, kurie stovėjo vieni su Dievu.

144 Pažvelkite į Michėją, kaip jis stovėjo ten; ne kaip Gibraltaro uola, bet kaip Amžiu Uola. Jis sakė: „Aš nieko nesakysiu. . . Man nerūpi, ką sako seminarija. Man nerūpi, ką sako mano susirinkimas. Man nerūpi, ką sako karalius. Jeigu jie nukirs man galvą, aš sakysiu tik tai, ką Dievas įdeda į mano lūpas, kad pasakyčiau“. Jis buvo teišus. Jis buvo teišus.

145 Ir šiandien, vyr'ai ir moterys, nekreipkite dėmesio į tai, ką jums siūlo pasaulis, kokius malonumus jis siūlo, kokios rūšies bakterinius skiepus jie turi ir tvirtina: „Jeigu jūs prisijungsitė prie bažnyčios, su jums bus viskas gerai“. Tai netikras skiepas. Kodėl? Jūs vis dar turitė nuodėmės ligą. Teisingai. Bet aš pasakysiu jums vieną dalyką, broli, kuris paskieps jus nuo nuodėmės, tai - atekitė prie brangaus Viešpaties Jėzaus Kristaus Kraujo ir būkitė pripildytas Šventąja Dvasia, ir tai paskieps jus nuo visų nuodėmių, ir jūsų troškimai bus susiję su Dangumi, ir jūs nebeturėsite laiko pasaulio dalykams.

Pasimelskite.

146 Mūsų Dangiškasis Tėve, kai mes matome šias gundančias dvasias ant žmonių, ir žinome, kad jos niekina Dievo dalykus, aš meldžiu, Dieve, kad Tu šiandien imtumeisi už kiekvieno vyro ir moters, kurie yra čia. Tegul tai bus diena, Viešpatie, kada jie

supras, kad jų gyvenimas nesiderina su Žodžiu. Ir jie klausėsi klaidingų dalykų, kur šėtonas ramino juos su žurnalais „Tikra Istorija“, įsisenėjusiomis, supuvusiomis pasaulio nesąmonėmis, kino filmais ir nepadoria televizija. O Dieve, tokie nepakenčiami dalykai krikščioniui, kad žiūrėti į tai! Dieve, nuo to mums darosi bloga. Tu pasakei, kad nuo to Tave supykina iki vėmimo. Tu pasakei: „Šuo sugrižta prie savo vėmalų, ir—ir kiaulė prie savo purvynės“. Senas šuo išvems kažką. Matant, spėjant, pusiau gimusią veidmainišką asmenybę, ateinančią prie altoriaus, ir tarsi jūs esate pasiruošęs išvemi kas pasaulio; bet vis tebelaikote, jie sugrižta ir vėl maitinasi tuo. O Dieve, išvalyk Savo namus, Viešpatie. Aleliuja! Siųsk Šventąją Dvasią su tokiu senamadišku apkaltinimu, kuris apvalys žmogaus troškimus ir išvalys jo sielą, apvalys jį ir padarys jį kūrinium, susisiejusiu su Dangumi. Duok jam. . . Atnaujink jo jaunystę ir jo įžadus kaip erelio, kad jis galėtų pakilti virš šio pasaulio dalykų, ir skrieti į Dangų ten, kur jis gali iš toli matyti artėjančias nelaimės. Suteik tai, Viešpatie.

¹⁴⁷ Tu sulyginai Savo pranašus su ereliais, kurie turėjo erelio akis, galėjo pakilti aukštai ir matyti toli į priekį tai, kas įvyks. O Dieve, palaimink šią mažytę bažnyčią. Palaimink žmones, kurie ateina čia. Palaimink atvykėlius, kurie šiandien prie vartų. Ir tegul jie sužino, kad ši Žinia nebuvo nukreipta į asmenybę, bet skirta ypač tiems, Viešpatie, kuriems labai reikia; žinant, kad vieną dieną mums teks kartu stoti Dievo teisme, ir žinant, kad mes būsimė atsakingi už tai, kad žinodami Tiesą, nekalbame apie Ją. Tėve, aš meldžiu, kad kiekviena širdis priimtų Ją. Jėzaus Vardu.

¹⁴⁸ Su mūsų palenktomis galvomis tik minutėlę, aš norėčiau žinoti ar čia yra kas nors, kas šį rytą pasakytų: „Broli Branhamai, man įgriso tie visi seni dalykai. Aš turiu tokius smulkius dalykėlius, kurie taip ilgai laikosi manyje. Aš—aš visą laiką įsikišu ne laiku. Aš—aš darau dalykus, kurių neturėčiau daryti, ir aš tai žinau. Tai nepridera krikščioniui. Aš nenoriu to daryti; Dievas žino, kad aš nenoriu. Ir aš nebenoriu klausytis tos senos dvasios. Tai visą mano gyvenimą laikė mane nuo to, kad turėčiau tikrą meilę ir laisvę Kristuje. Aš noriu, kad jūs pasimelstumėte už mane, broli Branhamai, kad šiandien tai—tai paliktų mane“. Ar nepakeltumėte savo rankos? Visi palenkę galvas. Telaimina jus Dievas. O, tai bent, tuzinas rankų! Maži seni smulkūs dalykėliai, maži dalykėliai, kurie verčia jus kalbėti ar pradėti kokį nors nedidelį sąmyšį bažnyčioje, verčia jus stoti į kažkieno kito pusę. O, tai yra nuodėminga. Tai nesantaika tarp brolių. Ir, nedarykite to. Jūs nenorite to. Jūs nenorite, kad visi tie seni dalykėliai, senas temperamentas sulaikytų jus nuo augimo.

¹⁴⁹ Sakykite: „Dieve, aš daugiau nebenoriu to dalyko. Man įgriso visa tai. Aš pasiruošęs šiandien atsisakyti to. Aš dabar ateinu, Viešpatie, ir aš noriu atsikratyti viso savo egoizmo. Jeigu

mano brolis netinkamai elgsis su manimi, aš vis tiek melsiuosi už jį. Jei mano tėtis netinkamai su manimi elgiasi, aš vis tiek jį mylėsiu. Jei mano žmona netinkamai elgiasi su manimi, ar mano vyras, aš vaikščiosiu nuolankiai prieš Dievą. Viešpatie, aš žvelgiu tiktai į Tavo Karalystę. Aš noriu aiškaus proto. Aš noriu, kad mano širdis būtų prisipildžiusi džiaugsmo. Aš noriu pasikeisti, kai aplink mane iš tikrųjų siaučia bėdos, aš vis tiek noriu stovėti su iškeltomis rankas ir tyra širdimi Tavo akivaizdoje, Viešpatie, žinodamas, kad vieną dieną aš susitiksiu su Tavimi. Aš noriu tokio išgyvenimo. Viešpatie, nuo šios dienos, padaryk mane tokiu“.

¹⁵⁰ Ar pakelsite savo ranką, kas nors, kas dar nepakėlėte rankos. Telaimina jus Dievas. Telaimina jus Dievas. Sese, pagrok mums, kol mes stovime su palenktomis galvomis. Kiek iš tikrųjų tai jums reiškia? Dabar nežaiskite. Tai ne laikas žaidimams. Tai gavimo laikas. Tai laikas, kai jūs turite gauti Ją. Ateikite, tiesiog dabar išmeskite tai. Ar padarysite? Ateikite, visa, ką turite atiduokite Dievui. Sakykite: „Dieve, aš nedaug te turiu. Aš tik namų šeimininkė. Aš negaliu daug padaryti, Viešpatie, bet aš— aš galiu skaityti Tavo Bibliją, aš galiu kiekvieną dieną melstis. Aš galiu išmesti visas šiukšles, kurios yra mano galvoje. Aš galiu išmesti visus tuos dalykus. Aš kaltas daug kame iš to, apie ką ši rytą kalbėjo pamokslininkas, taigi aš— aš išmetu tai šiandien. Aš to nenoriu. Dieve, pripildyk mane meile. Pripildyk mane tuo, kas leistų mane mylėti pikčiausią priešą, kokį tik aš turiu. Aš tikrai to noriu, Viešpatie“.

¹⁵¹ Kol ji groja čia, ar neateitumėte ir neatsistotumėte prie altoriaus tiesiog minutėlei, kol mes susirinksime maldos žodžiui. Jeigu iš tikrųjų jūs tai turite omenyje, jeigu jūs iš tikrųjų norite to atsisakyti, jūs šiandien niekada nepaliksite šio altoriaus, turėdami tai ant savo širdies, jeigu ateisite būdami nuoširdūs. Ir sakykite: „Aš ateinu čia tiesiog atsistoti, tik minutėlei, broli Branhamai, taip, kol jūs asmeniškai pasimelsite su manimi“. Aš— aš noriu, kad jūs ateitumėte, melstis. Ar dabar jūs ateisite? Palenkite savo galvas, kas atsistos ir ateis prie altoriaus, atsistos aplink altorių?

Nepraeik pro mane, O gerasis Gelbėtojau,
Išgirsk mano nusižeminusį šauksmą;
Kol kiti Tavęs šaukiasi,
O, nepraeik pro mane.

Gelbėtojau, Gelbėtojau,
Išgirsk mano nusižeminusį šauksmą;
Kol kiti Tavęs šaukiasi,
O, nepraeik pro mane.

¹⁵² Nesvarbu, kiek laiko jūs esate krikščionis, ir jūs vis dar turite tas senas dvasias, kurios kalba jums, duoda jums laisvę, versdamos apkalbėti ką noras. Kai kažkas ateina ir pradeda

kalbėti apie ką nors kita, jūs iškart prisijungiate prie jų ir, o, tiesiog apkalbate juos. Tai neteisinga, broliau. Nedarykite to. Galų gale tai sulaikys jus nuo pažadėtosios Žemės. Jeigu jūs tik turite šiek tiek senų dalykų, kurių jūs neturėtumėte turėti, jei Dievo meilės iš tikro nėra jūsų širdyje, ar jūs būsite ponija, vyras, ar neateisite ir nepasakysite: „Dieve, tiesiai čia, ši ryta, aš išmetu tai, tiesiog čia. Aš nueisiu nuo šio altoriaus kitu žmogumi“. Ar neateisite?

¹⁵³ Ar čia yra nusidėjėlis, kuris niekada dar nepriėmė Jėzaus, ir jūs žinote, kad esate nusidėjėlis, kuris nepažįstate Jo kaip savo Gelbėtojo? Jūs sakote: „Broli Branhamai, taip, maniau, kad aš turėjau daug malonumo. Aš vaikštau į šokių, vakarėlių ir visi tie dalykai. Aš žiūriu netinkamas laidas. Ir aš— aš skaitau netinkamas rūšies literatūrą. Aš skaitau senas knygas su vulgariomis istorijomis. Man savotiškai patinka jas skaityti“. Broli, su jumis kažkas yra negerai. Tai jūsų apetitas; suprantate, leiskite man pamatyti, ką žmogus skaito, leiskite man pamatyti, ką jis žiūri, pasiklaudyti, kokią jis klauso muziką.

¹⁵⁴ Anądien, važiuojant automobiliu, vienas žmogus priėjo prie manęs ir įjungė mano radiją, kažkokią seną vulgarią muziką. Aš pasakiau: „Išjunkite tai. Aš nenoriu to klausytis“. Kažkoks senas bugi-vugi.

Pasakė: „Na, man patinka tai klausyti“.

Aš pasakiau: „Jūsų prigimtis yra neteisinga. Jūs klystate“.

¹⁵⁵ Kai aš buvau ten, praėjus kelioms dienoms po to, ant kalno šlaito ar kalvos šlaito, žvejojau su tuo asmeniu. Tie maži paukšteliai giedojo. Šūkavo vieversys. Aukštai ore skraidė kregždutė ar lakštingala, čiulbėjo garbindama. Aš šuktelėjau tam vaikinui, pasakiau: „Pažvelk, vaikine, tai mano muzika. Tegu bus įjungta. Tai mano radijas. Dievas atsiunčia juos, kad čiulbėtų man, kol aš esu čia. Tai ramina mano sielą“.

¹⁵⁶ Geriau nei visi tie seni beprotiški dalykai, tos senos, riaumojančios grotuvų dėžės, kur jūs net negalite pavalgyti viešoje vietoje. Tai šėtono maistas. Tai šėtono namai, viskas sumaišyta su nuodėme. Ko jūs ten prilipote ir džiaugiatės tuo? Kai jie meta monetas į tas dėžes, ir iš ten pasigirsta šis purvas, o jūs mėgaujatės tuo? Gėda jums. Jūs esate atkritėlis. Jūs esate atitolęs nuo Dievo. Jūs nepažįstate Dievo. Jeigu jūs pažinotumėte Dievą, jūsų nuodėmių atleidime, jūs niekada neklausytumėte tokios nesąmonės. Jums tai būtų mirė. Jūs—jūs vemtumėte nuo to. Jūs nenorėtumėte viso to. Jūsų maistas yra geresnis. Jūs mylite Dievą. Ar neateitumėte ši ryta, neatsiklauptumėte čia su šiais atgailaujančiais ši ryta?

¹⁵⁷ Štai čia klūpo vyrai ir moterys, kurie daugelį metų buvo krikščionimis. Aš nesakau, kad jie nėra krikščionys. Bet tai, ką aš bandau padaryti, tai pasakyti jiems, kad šėtonas, kuris persekioja juos, patraukdamas juos nuo pilno Džiaugsmo.

Šventoji Dvasia yra Džiaugsmas. Broli, aš pabundu girtas, einu miegoti girtas, esu girtas visą dieną, girtas visą naktį. O, aš tiesiog—aš tiesiog. . . Einu žvejoti, aš tiesiog: „Nepraeik pro mane, O gerasis Gelbėtojai. Išgirsk mano nusizėminusį šauksmą“. Aš einu medžioti ir šlovinu Dievą. Aš pamokslauju, aš. . . visur, kur aš einu. Argi jūs nenorėtumėte taip pat? Pilnas Šventosios Dvasios, Ji stimuliuoja jus. O, tai bent! Klausotės kaip jie dainuoja tas senas nešvankias dainas, jūs galite dainuoti tai:

Aš keliauju į pažadėtąją Žemę,
Aš keliauju į pažadėtąją Žemę;
O kas ateis ir eis su manimi?
Aš keliauju į pažadėtąją Žemę.

Aš keliauju į pažadėtąją Žemę,
Aš keliauju į pažadėtąją Žemę;
O kas ateis ir eis su manimi?
Aš keliauju į pažadėtąją Žemę.

Kada pasieksiu tą palaimingą poilsį,
Ir būsiu amžinai palaimintas!
Kada išvysiu savo Tėvo veidą,
Ir ilsėsiuosi Jo glėbyje?

Aš keliauju į pažadėtąją Žemę,
Aš keliauju į pažadėtąją Žemę;
O kas ateis ir eis su manimi?
Aš keliauju į pažadėtąją Žemę.

¹⁵⁸ Ar nenorite ateiti, eiti kartu? Aš prisimenu, kai mūsų ten stovėjo penki šimtai, kai aš krikštijau šimtą dvidešimt, maždaug šiuo metų laiku, čia, ant upės kranto, kai ta didinga švytinti Ryto Žvaigždė nusileido virš upės. Aleliuja! Balsas, kalbantis iš Jos, tarė: „Vieną dieną tu paskleisi Evangeliją visame pasaulyje“. Kaip vargšas, neišprusęs kaimo vaikinukas galėtų tai padaryti? Dievo malonė! Amen.

¹⁵⁹ O kas ateis ir keliaus? Atsikratykite, patraukite dabar visą naštą. Neklausykite tų gundančių dvasių. Ateikite, paklausykite Dievo Žodžio, „TAIP SAKO VIEŠPATS“! „Palaiminti tie, kurie alksta ir trokšta teisumo, nes jie bus pasotinti“.

¹⁶⁰ Palenkime savo galvas dabar, kol mes meldžiamės kartu su jais prie altoriaus.

Brangūs vaikai, aš noriu, kad jūs atsimitumėte, šitą rytą jūs esate čia, kad nusimestumėte apsunkinimą. Jūs esate čia, kad nusimestumėte visą apsunkinimą ir taip lengvai jus apninkančią nuodėmę. Paulius pasakė Hebrajams 12-ame skyriuje.

. . . todėl ir mes. . . esame apsupti tokio didelio liudytojų debes, atmeskime kiekvieną apsunkinimą ir nuodėmę. . . kuri taip lengvai mus apninka, . . .

Ir ką man daugiau pasakyti? Nes... laiko nepakaktų... papasakoti apie Gedeoną, ... Balaką, Baraką, ... Samsoną, ... Jeftę; apie Dovydą... Samuelį ir pranašus:

Kurie tikėjimu nugalėjo karalystes, vykdė teisumą, įgijo pažadą, užčiaupė liūto nasrus,

užgesino ugnies siautėjimą, paspruko nuo kalavijo ašmenų, iš silpnumo tapo stiprūs, ir privertė... bėgti... svetimųjų pulkus...

Ir moterys atgavo savo mirusiųosius, prikeltus gyvenimui...

O kiti sulaukė kankinimų, žiaurių patyčių ir rykščių, ... negana to, daugiau nei tai, pančių ir įkalinimų:

Ir—ir kiti, kurie patyrė išbandymus... patyčias... plakimus...

... jie visi, per tikėjimą gavę gerą liudijimą...

Ir jie visi, per tikėjimą gavę gerą liudijimą, negavo to, kas buvo pažadėta,

Dievas geresnius dalykus buvo numatęs mums, kad jie ne be mūsų pasiektų tobulumą.

Todėl ir mes... tokio didelio debesies liudytojų apsupti, nusimeskime visus apsunkinimus bei... lengvai mus apraizgančią nuodėmę, kad mes galėtume ištvėringai bėgti mums paskirtose lenktyne,

Žiūrėdami į Jėzų, mūsų tikėjimo vadovą ir ištobulintoją; kuris vietoje sau priderančio džiaugsmo, iškentėjo kryžių, nepaisydamas gėdos, ir... atsisėdo Dievo sosto dešinėje.

¹⁶¹ Jėzus, Savo maldoje pasakė: „Tėve, aš pašventinu Save“. Jėzus tapo pašvęstu, dėl Bažnyčios. Jis galėjo apsivesti, bet Jis šito nepadarė. Jis tapo pašvęstu. Jis pasakė: „Pašventink juos, Tėve, per Tiesą. Tavo Žodis yra Tiesa“.

¹⁶² Todėl atmeskime kiekvieną apsunkinimą. Jūs turite temperamantą? Ar turite kažką tokio, kas verčia jus kalbėti, kai jūs neturėtumėte kalbėti? O Dieve! Atmeskite tai dabar. Atmeskite tai, stebėkite, kaip nužengs Ugnis nuo altoriaus ir pašalins tai. Stebėkite, kaip Dievo meilė sutvarkys tai. Stebėkite, kaip visas tas senas egoizmas, koku būdu jūs kalbėjotės su savo žmona, koku būdu jūs kalbėjotės su savo vyru, koku būdu kalbėjotės su savo kaimynu, koku būdu jūs kalbėjote apie žmones bažnyčioje, padėkite tai ši rytą ant altoriaus, ir Dievo Ugnis tiesiog nužengs, ir pašalins tai, ir toje vietoje išliupsnos Dieviškoji meilė.

163 Jūs sergate? Padėkite tai ant altoriaus, pasakykite: „Viešpatie, štai tai. Sukurk manyje tyrą dvasią. Sukurk manyje gydančią jėgą“. Žiūrėkite, ką Dievas padarys. Dievas padarys tai ši rytą.

164 Mūsų Dangiškasis Tėve, mes lenkiamės Tavo Akivaizdoje, vardan tų, kurie yra prie altoriaus. Tegul Tavo malonė pasilieka ant kiekvieno iš jų, Tėve. Dabar, kai jie . . . Viešpatie, aš negaliu to padaryti už juos. Jie patys turi tai padaryti. Joks žmogus negali to padaryti už juos. Jie patys turi tai padaryti. Tegul dabar jų siela pasakys juose: „O Dieve, šis temperamentas, aš palieku tai čia, Viešpatie. Aš niekada daugiau to nepaįmsiu. Nesvarbu, kas ateis ar vyks, nuo šiol aš paleidžiu tai. Ši savo liežuvi, kuris lengvai stojo į apkalbėtojų pusę, Viešpatie, guldau tai čia. Aš daugiau jau niekada jo nebepaįmsiu. Pašventink mano liežuvi, Viešpatie. Leisk man pajauti, kaip praeina Angelai, kaip tai buvo Izajui, kai jis pasakė: „Aš esu su nešvariomis lūpomis. Vargas man!“ Ir Angelas atėjo, paėmė žnyples ir nuėjo prie aukuro, paėmė anglių iš Ugnies, uždėjo tai ant jo lūpų ir pašventino jį. Dieve, pašventink kiekvieną kalbantįjį ši rytą, kuris kalba neteisingai ir sėja nesantaiką. Suteik tai, Viešpatie.

165 Visos ligos, kurios yra šiame pastate, ligoti žmonės, žinantys, kad tai taip pat yra demonai. Dieve, kaip Tavo tarnas, Jėzaus Vardu aš sudraudžiu juos. Tegul jie išeina iš kiekvieno sergančiojo. Ir tegul kiekvienas netyras žmogus, turintis netyrų minčių, vulgarumo, geismo, tiek vyrai, tiek moterys, Dieve, patrauk tai iš jų. Visi čia, kurie bando atsikratyti cigarečių, visuomeninių išgėrinėjimų, vakarėlių ir savanaudiškų dalykų; Dieve, paskatink jų širdis Šventąja Dvasia tokiu būdu, kad pas juos nebeliktų jokio noro šiems dalykams. Nebeliktų jiems vietos; nuo šiol jūs taip pripildyti Šventąja Dvasia.

166 Dieve, padaryk šią nedidukę bažnyčią degančiu krūmu. Padaryk ją Šventosios Dvasios vieta, padaryk ją degančia Ugnimi, kad pasaulis atsigręžtų ir pamatytų Dievo šlovę. Dieve, pradėk nuo šios saujelės žmonių, nuo šių pora šimtu, ši rytą. Suteik tai, Viešpatie.

167 Apvalyk kiekvieną širdį, kiekvieno metodisto, kiekvieno baptisto, kiekvieno kataliko, kiekvieno presbiteriono, kiekvieno sekmininko. Viešpatie, patrauk tai iš jų širdžių, ir leisk jiems šiandien ateiti pas Tave. Suteik tai, Tėve. Aš patikiu juos Tau, ir atiduodu juos Tau, Jėzaus Kristaus Vardu, kad apvalytum jų sielas ir išgydytum jų kūną. Amen.

168 Man įdomu, ar prie altoriaus jūs palikote savo našta? Ar jūs jaučiate, kad ji ten guli? Jeigu jūs jaučiate, kad ji guli ten - spręskite patys. Jūs tas, kuris meldžiatės. Aš pamokslavau. Jūs meldžiatės. Ar jūsų našta liko ten, broli, sese? Ar jūs tikrai galite ją ten palikti? Jei galite, pakelkite savo ranką ir pasakykite: „Taip, Dieve, dabar aš palieku tai čia. Savo

nesutarimus, palieku tai čia, prie altoriaus“. Kaip su tuo, ponia, kuri gale altoriaus, man iš dešinės? Ar jūs galite palikti tai ten? Ar jūs galite palikti tą seną naštą gulėti ten? Sakydama: „Taip, mano tikėjimas žvelgia į Tave, Kalvarijos Avinėli“. Kol mes visi dainuojame kartu.

Mano tikėjimas žvelgia į Tave,
Tu Kalvarijos Avinėli,
O Dieviškas Išgelbėtojai;
Dabar išgirsk mane, kol aš meldžiuosi,
Pašalink visą mano kaltę,
O leisk man nuo šios dienos
Būti visiškai Tavu!

¹⁶⁹ Atsistokime, tikrai pagarbiai, visi. Dabar visi atidžiai klausykite. Tegul niekas neišeina. Tiesiog... Tarnavimas dar nesibaigė. Aš noriu, kad jūs pajustumėte šį nedidelį šventumą, iškilmingumą.

Kol gyvenimo tamsiais labirintais aš einu,
Ir sielvartas apniko mane,
Tu būk mano Vedliu;
Įsakyk tamsai pavirsti diena,
Nušluostyk liūdesio ašaras,
Ir leisk man nuo šios dienos
Būti visiškai Tavu!

Nedainuokite dabar tai savo kaimynui. Užmerkite savo akis ir dainuokite lėtai, pakeldami savo rankas į Dievą.

Kol gyvenimo tamsiais labirintais aš einu,
Ir sielvartas apniko mane,
Tu būk mano Vedliu;
Įsakyk tamsai pavirsti diena,
Nušluostyk liūdesio ašaras,
Nei neleisk man niekada nuklysti
Nuo Tavęs.

Aš turiu Tėvą ten, anapus,
Aš turiu Tėvą ten, anapus,
Aš turiu Tėvą ten, anapus,
kitame krante.

O, vieną skaisčią dieną aš nueisiu ir pamatysiu
Jį,
Vieną skaisčią dieną aš nueisiu ir pamatysiu Jį,
Vieną skaisčią dieną aš nueisiu ir pamatysiu Jį,
kitame krante.

O, ta skaisti diena gali būti rytoj,
Ta skaisti diena gali būti rytoj,
Ta skaisti diena gali būti rytoj,
kitame krante.

170 Man dabar įdomu, kiek iš jūsų turite tėvą anoje Šalyje? Leiskite pamatyti jūsų ranką. Kiek iš jūsų turite motiną anoje Šalyje? Leiskite pamatyti jūsų ranką. Kiek iš jūsų turite Gelbėtoją anoje Šalyje? Leiskite pamatyti jūsų ranką.

Ar tai nebus laimingas susitikimas!

Ar tai nebus laimingas susitikimas!

Ar tai nebus laimingas susitikimas!

Kitame . . .

171 Aš noriu, kad jūs kai ką padarytumėte. Dabar, kol mes vėl tai dainuojame, aš noriu, kad jūs paspaustumėte ranką šalia stovinčiam ir pasakytumėte: „Broli, sese, melskis už mane, kad aš susitikčiau tave anoje Šalyje“. Nedarykite to, nebent jūs tikrai turite tai omenyje. Kiek yra norinčių sutikti vienas kitą? Kiek yra norinčių sutikti Ten visus čia esančius? Žinoma, mes norime. Dabar tiesiog paspauskime vienas kitam ranką ir pasakykime: „Aš noriu susitikti su tavimi, broli. Aš noriu susitikti su tavimi kitoje pusėje“. Dabar, kol mes tai dainuojame, „Aš turiu Gelbėtoją, ten, anapus“. Gerai.

Aš turiu Gelbėtoją ten, anapus,

Aš turiu Gelbėtoją ten, anapus,

Aš turiu Gelbėtoją, ten, anapus,

Kitame krante.

O, vieną skaisčią dieną aš nueisiu ir pamatysiu

Jį,

Vieną skaisčią dieną aš nueisiu ir pamatysiu Jį,

Vieną skaisčią dieną aš nueisiu ir pamatysiu Jį,

Kitame krante.

172 Ar tai nesuteikia jums gero ir puikaus jausmo? „Jėzau, laikyk mane arčiau kryžiaus“.

Jėzau, laikyk mane arčiau . . .

Čia, kur bangus šaltinis,

Gydanti srovė, laisvai visiems,

Teka nuo Kalvarijos šalt- . . .

Dabar visi pakelkite rankas.

Kryžiuje, kryžiuje,

Mano šlovė tebus visada;

Kol mano paimta siela suras

Ramybę anapus upės.

Kryžiuje, kryžiuje,

Mano šlovė tebus visada;

Kol mano paimta siela suras

Ramybę anapus upės.

Aš myliu Jį, aš myliu Jį

Nes Jis pirmas pamilo mane

Ir išpirko man išgelbėjimą

Kalvarijoje.

Šlovė Dievui!

173 Dabar tiesiog tyliai palenkime savo galvas. Ir kiekvienas savaip, gražiai, tiesiog šlovinkime Jį su iškeltomis rankomis, sakydami: „Ačiū Tau, Viešpatie, kad išgelbėjai mano sielą. Ačiū Tau, Viešpatie, kad išgydei mane. Ačiū Tau, Viešpatie, už viską, ką Tu padarei, atnešdamas mielą išlaisvinimą, atnešdamas išgelbėjimą. Ačiū Tau, Viešpatie“. Mes atiduodame Tau šią padėkos auką. Mes šloviname Tave, nes Tu esi toks mielas. Tu esi Slėnio Lelija, Rytinė Žvaigždė, Šarono Rožė, Viskas Visame. Tu esi Tėvas, Sūnus, Šventoji Dvasia; Tas, kuris Buvo, Kuris Yra ir Ateis; didis Alfa, Omega. Tu esi Nuostabūs, Ramybės Kunigaikštis, Dovydo Šaknis ir Dovydo Palikuonis. Tu esi Viskas! Ir mes dėkojame Tau, Viešpatie, už viską, ką Tu padarei. Mes dėkojame Tau už Tavo Žodį, nes Jis yra Šviesa mūsų takui. O, mes meldžiame, Viešpatie, kad Tu leistum mums vaikščioti Šviesoje. Suteik tai, Tėve. Jėzaus Kristaus Vardu. Amen.

Gerai. Kol mes atsisėsime minutėlei. „Mes vaikščiosime Šviesoje“.

Mes vaikščiosime Šviesoje, tokioje nuostabioje
Šviesoje,
Ateiname, kur šviečia malonės rasos lašeliai;
Šviečia aplink mus, dieną ir naktį,
Jėzau, Šviesa . . .

174 Nagi, šventieji, padainuokime dabar!

Mes vaikščiosime Šviesoje (tyrume, šventume),
nuostabioje Šviesoje,
Ateiname, kur šviečia malonės rasos lašeliai;
Šviečia aplink mus, dieną ir naktį,
Jėzus, pasaulio Šviesa.

Ateikite, išpažinkite Jį kaip savo Karalių,
Jėzus, pasaulio Šviesa;
Tuomet suskambės Dangaus varpai,
Jėzus, pasaulio Šviesa.

Visi!

Mes vaikščiosime Šviesoje (Šviesa mano takui),
nuostabioje Šviesoje,
Ateiname, kur šviečia malonės rasos lašeliai;
Šviečia aplink mus, dieną ir naktį,
Jėzus, pasaulio Šviesa.

175 Ar tai nesuteikia jums gero jausmo? Kiek iš jūsų jaučiasi gerai? Tiesiog dabar pakelkite savo ranką, sakydami: „Aš jaučiuosi tikrai gerai“. Šventoji Dvasia apiplovė jus. Tada mes (ką?) vaikščiosime Šviesoje. Neklausykite jokių. . . Kas yra Šviesa? „Tavo Žodis yra Žibintas“. Taigi tuomet:

Mes vaikščiosime šioje Šviesoje, tai nuostabi
 Šviesa,
 Ji ateina ten, kur šviečia malonės ramos lašeliai;
 Šviečia aplink mus, dieną ir naktį,
 Jėzus, Šviesa. . .

¹⁷⁶ Taigi, ar tai ne nuostabu? Atrodo, kad mes tiesiog negalime užbaigti. Šventoji Dvasia tiesiog užvaldo mus! Argi jūs nesijaučiate taip? Tiesiog jaučiasi, kad. . .?. . .Tiesiog atrodo, kad tai tiesiog atsiskleidžia.

Evangelija sruvena krauju,
 Krauju mokinių, mirusių už Tiesą,
 Ši Šventosios Dvasios Evangelija sruvena
 krauju.

Pirmasis, miręs dėl Šventosios Dvasios plano,
 buvo Jonas Krikštytojas, bet jis mirė kaip
 žmogus;
 Tuomet atėjo Viešpats Jėzus, jie nukryžiuo Jį,
 Jis skelbė, kad Dvasia išgelbės žmones iš
 nuodėmės.

Petras ir Paulius, ir dieviškasis Jonas,
 Jie atidavė savo gyvybes, kad ši Evangelija
 galėtų šviesti;
 Jie susiliejo savo krauju, kaip senų laikų
 pranašai,
 Kad Tikras Dievo Žodis tikrai būtų
 skelbiamas.

Tuomet jie užmėtė Steponą akmenimis, nes jis
 pamokslavo prieš nuodėmę,
 Jis juos taip supykė, kad jie sudaužė jam
 galvą;
 Bet jis mirė Dvasioje, atiduodamas dvasią,
 ir iškeliavo susijungti su kitais, su ta gyvybę
 atiduodančia kareivija.

Jis vis dar sruvena krauju, taip, Ji sruvena
 krauju,
 Ši Šventosios Dvasios Evangelija sruvena
 krauju,
 Krauju mokinių, mirusių už Tiesą,
 Ši Šventosios Dvasios Evangelija sruvena
 krauju.

Paklausykite!

Sielos po altoriumi, jos šaukia: „Kiek ilgai?“
 Nes Viešpats baus tuos, kurie darė pikta;

Bet bus dar daugiau tų, kurie atiduos savo
gyvybės kraują
už šią Šventosios Dvasios Evangeliją ir Jos
purpurines sroves.

Tiesiog vis dar sruvena krauju, aleliuja, ji
sruvena krauju,

Aš noriu būti vienas iš jų.

Šventosios Dvasios Evangelija, Ji sruvena
krauju,
Krauju mokinių, mirusių už Tiesą,
Ši Šventosios Dvasios Evangelija sruvena
krauju.

¹⁷⁷ Aš norėčiau tiesiog pasitraukti nuo sakyklos. Amen. O, kaip nuostabu! Mano broliai atiduoda savo gyvybės kraują. Bus dar daugiau, kurie padarys tą patį. Nesijaudinkite. Labai greitai, tai jau artėja prie užbaigimo. Jūs arba įeisisite arba išeisisite. Jie visi dabar prisijungia prie Bažnyčių tarybos, ir visi eina. Jie visi jungiasi kartu.

Ir bus dar daugiau tų, kurie atiduos savo
gyvybės kraują,
už šią Šventosios Dvasios Evangeliją ir Jos
valančias sroves.

Ji sruvena krauju, taip, Ji sruvena (O, aleliuja!)
Ši Šventosios Dvasios Evangelija sruvena
krauju,
Krauju mokinių, mirusių už Tiesą,
Ši Šventosios Dvasios Evangelija, Ji sruvena
krauju.

¹⁷⁸ Tai bent! Aš jaučiu, kad Paėmimas yra tiesiog virš bažnyčios. O, tiesiog leidžia man jaustis taip gerai! Visos nuodėmės yra po Krauju. Suprantate, Šventajai Dvasiai patinka Žodis. Žodis yra tai, kuo maitinasi Šventoji Dvasia, suprantate. O, tai bent! Ji nužengia ir įeina tarp žmonių, apvalo jų nuodėmes, patraukia jų ligas, patraukia jų prastas nuotaikas. Taigi, aš esu girtas, tiesiog girtas, kaip tik galiu būti, girtas Dvasia, meilė veržiasi iš mano širdies. Nesvarbu, ką kas nors yra ką padaręs, viskas atleista. Jūsų pikčiausias priešas, viskas baigta. Kas kada nors ką kalbėjo ar kažką pasakė, jeigu aš . . . na, aš . . . viskas išnyko, viskas dabar apvalyta.

Ir Ji sruvena krauju, taip, Ji sruvena krauju,
Šventosios Dvasios Evangelija sruvena krauju,
Krauju mokinių, mirusių už Tiesą,
Ši Šventosios Dvasios Evangelija . . .

O, tai bent! Kaip nuostabu!

Koks nuostabus laikas jums,
Koks nuostabus laikas man;
Jei mes visi pasiruošę susitikti su Jėzumi, mūsų
Karaliumi,
Koks nuostabus bus laikas.

Nuostabus laikas jums,
Nuostabus laikas man;
Jei mes visi pasiruošę susitikti su Jėzumi, mūsų
Karaliumi,
Koks nuostabus bus laikas.

Ar jums tai patinka? Nagi!

O, nuostabus laikas jums,
Nuostabus laikas man;
Jei mes visi pasiruošę susitikti su Jėzumi, mūsų
Karaliumi,
Koks nuostabus bus laikas.

¹⁷⁹ Aš tiesiog jaučiuosi lyg senamadiškame bažnyčios prabudime. O jūs? Tiesiog senamadiškas apvalymas, išvalymas; geras, senamadiškas, nuostabus laikas. Argi jūs nesijaučiate gerai? O!

Aš šlovinsiu Jį, aš šlovinsiu Jį,
Šlovinsiu Avinėlį, nužudytą už nusidėjėlius.

Dabar sudainuokime visi. Ar jūs žinote ją? Aš žinau. Ateikite čia; jūs padėsite man vesti, broli Nevilai. Ir visi jūs, kartu dabar, tiesiog pakelkite savo rankas, dainuokite kartu, taigi, dabar, jei galite.

Šlovinsiu Avinėlį, nužudytą už nusidėjėlius;
Šlovinkite Jį, visi žmonės,
Nes Jo Kraujas nuplovė visas dėmes.

¹⁸⁰ Taigi, dabar visi, nagi!

Aš šlovinsiu Jį, aš šlovinsiu Jį,
Šlovinsiu Avinėlį, nužudytą už nusidėjėlius;
Šlovinkite Jį visi žmonės,
Nes Jo Kraujas nuplovė visas dėmes.

Amen. Ar tai ne nuostabu?

Perlo baltumo Miestas,
Aš turiu rūmus, arfą ir karūną;
Dabar aš laikiu, stebiu ir meldžiuosi,
Dėl baltojo Miesto, kurį Jonas matė
nužengiantį.

¹⁸¹ Amen. Nuostabu! O! Dabar visi atsistokime. Tikiuosi, kad jaučiatės gerai. Prisiminkite šio vakaro tarnavimą. Dabar mes norime sudainuoti mūsų seną gerą dainą, išsiskirstymui.

Lenkiamės prieš Jėzaus Vardą,
 Klaupiamės prie Jo kojų,
 Mes Jį vainikuosim, Dangaus karalių Karalių,
 Kai mūsų kelionė bus baigta.

Gerai. Dabar, visi kartu. Gerai.

Lenkiamės prieš Jėzaus Vardą,
 Klaupiamės prie Jo kojų,
 Mes Jį vainikuosim, Dangaus karalių Karalių,
 Kai mūsų kelionė bus baigta.

Brangusis Vardas (brangusis Vardas), o, koks
 mielas! (O, koks mielas!)
 Žemės viltis ir Dangaus džiaugsmas;
 Brangusis Vardas (brangusis Vardas), O, koks
 mielas! (O, koks mielas!)
 Žemės viltis ir Dangaus džiaugsmas.

¹⁸² Koks nuostabus rytas! Koks nuostabus laikas! Dabar, minutėlei palenkime savo galvas. Kiekvienas dabar žvelkite į Kristų, savo Gelbėtoją. Tyloje, aš noriu, kad jūs išreikštumėte Jam padėką ir girių. Pasakykite: „Viešpatie, aš taip dėkoju Tau, kad pašventinai mano sielą. Aš taip dėkoju Tau už viską, ką Tu padarei dėl manęs. Tegul Tavo Dvasia būna ant manęs per visą dieną, Viešpatie. Vesk mane. Nukreipk mane. Palaimink mane“. Te Dievas suteikia jums tą palaiminimą, tai mano malda.

Dabar, kol mes palenkę galvas, broli Nevilai, pasimels prieš išsiskirstant.

GUNDANČIOS DVASIOS LIT55-0724

(Enticing Spirits)

DEMONOLOGIJOS SERIJOS

Šis Viljamo Marijono Branhamo pamokslas originaliai buvo pateiktas anglų kalba sekmadienio rytą, 1955 m. liepos 24, Branhamo bažnyčioje, Džefersonvilyje, Indiana, JAV, paimtas iš magnetinės garsajuostės ir išspausdintas pilnumoje, anglų kalba. Šis lietuviškas vertimas buvo išspausdintas ir išplatintas „Voice Of God“ Įrašų.

LITHUANIAN

©2022 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Autorinių teisių pranešimas

Visos teisės išsaugotos. Ši knyga gali būti atspausdinta namų spausdintuvu, asmeniniam naudojimui arba nemokamai duota kaip priemonė skleisti Jėzaus Kristaus Evangeliją. Ši knyga negali būti parduodama, spausdinama dideliu mastu, skelbiama interneto svetainėje, laikoma paieškų sistemoje, išverčiama į kitas kalbas, ar naudojama norint gauti lėšų, be akivaizdaus „Voice Of God“ Įrašų® rašytinio leidimo.

Norint gauti daugiau informacijos ar norint gauti kitos turimos medžiagos, prašome kreiptis į:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org